

HALLVARDSVAKA

Menighetsblad for St. Hallvard - 28. årgang | Nr. 3 - 2012

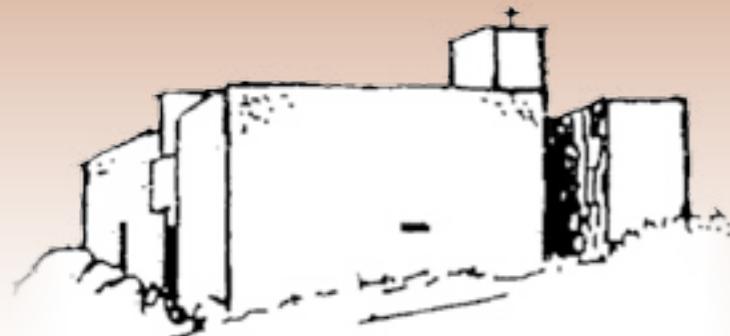

Kjære menighet!

Jeg kan tenke meg at når en ny prest kommer til en menighet, så lurer den på hva som er den nye prestens styrker, og hans svakheter. Jeg forestiller meg Paulus som dro fra menighet til menighet og skrev til dem i mange anledninger.

Alle har vi våre ambisjoner. Min største ambisjon er å formidle evangeliet til dere. Ord fra evangeliet som er de samme, i går, i dag og i all framtid.

Vi skal snart innlede og feire et Troens år, og jeg

Bidrag kan sendes til menighetskontoret merket "Hallvardsvaka". Epost: hallvardsvaka@katolsk.no

Ansvarlig redaktør: p. Janusz Fura, ssc
Redaktør: Anne Ma Riiser

Redaksjon: Arthur Haakonsen, Ferdinand Männle og Kristin Billaud Feragen

På for- og baksiden: Fermingsmesse med biskop Schwenzer i Grønland kirke

Trykk: Haakon Arnesen as. Oslo **Opplag:** 11 800 **Layout:** Josef Ottersen

våger å be dere lese evangeliet fra årets 14. søndag (år B) og oppmuntrer dere samtidig til å bruke den som et tema i evangeliseringsåret.

"Jesus var forundret over deres vanTro", leser vi i evangeliet. Selv om vi er blitt vant til å omgås mennesker som ikke kan eller vil tro, så forundres også vi når vi oppdager at våre egne slektinger har mistet troen, eller når våre egne barn forteller oss utfordrende at de ikke tror på Gud, og ikke kan dele den tro vi har forsøkt å formidle til dem, og derfor heller ikke vil gå i kirken mer. I slike situasjoner er det viktig at foreldre og religionslærere ikke mister troen på sine barn, slik som Jesu slektinger i Nasaret gjorde. Tvert om, barna må kunne erføre at de blir tatt på alvor, og at foreldrene viser dem tillit og er glad i dem, spesielt når de opplever trosvansker.

Foreldre må formidle den erfaring til barna at selv om de tviler og har vanskeligheter med å tro, tror Gud på dem. Gud er tro-fast, og selv om det kan virke som om barna "faller fra" troen, må foreldrene være klar over at Gud ikke lar dem i stikken. Han har en urokkelig tro på oss og elsker oss.

Jesus var sendt til verden av Faderen for å åpenbare Guds tro på og kjærlighet til menneskene. Men i Nasaret var Jesus makteslös. Folk virket blinde og ikke mottakelig for verken hans tro eller hans kjærlighet, de lyttet ikke til ham. Han ble møtt med mistillit, ikke engang forundring fra folkets side, nei, de mente å kjenne ham og hadde plassert ham i bås.

Vantroen og mistilliten bygges ofte på fordommer: folk mente å kjenne Jesus. Han var sønnen til Maria og snekkeren, et menneske som vi, hva innbiller han seg. De hørte ikke på ham, tvert imot, de irriterte

seg over ham, og det var umulig for Jesus å gjøre noe i Nasaret. De festet ingen lit til ham.

Ikke så få menneskelige forhold blir ødelagt fordi vi innbiller oss å kjenne hverandre og mister troen på hverandre. Først når vi kan vise hverandre en viss forundring, blir det igjen mulig å oppleve undere. «Min nåde er nok for deg», sa Herren til Paulus, og "det er gjennom vår avmakt at Guds kraft utfolder sin fulle styrke". Gjennom Jesus Kristus gir Gud Fader oss all den tro og styrke vi trenger for å kunne leve og blomstre som mennesker.

Og med den nåde og tro kaller Gud menneskene, som profeten Esekiel ble kalt: "Menneske, reis deg opp på fottene, så vil jeg tale med deg", sa Jahve til Esekiel, som så forteller videre at "med det samme han talte til meg, kom det ånd i meg, og den reiste meg opp så jeg stod".

Vi reagerer ofte med skepsis overfor slike profeter som forsøker å få menneskene til å tro på deres kall, og det gjør at undere uteblir. Men Gud fortsetter å kalte, profeter, prester, foreldre, religionslærere: mennesker som er villige til å uttrykke og tolke Guds tro på oss og som forteller oss at livet har en mening, mennesker som ikke legger så mye vekt på våre svakheter og dumheter, men som oppmuntrer oss og utfordrer oss til å tro og å elske.

Ethvert menneske får, som Esekiel, Guds Ånd som hjelper det til å reise seg, og når det så står med to bein på jorden, blir det sendt ut for å forkynne: barmhjertighet, tilgivelse og forsoning. Jesus innbyr til å tro på Gud, denne innbydelsen må vi gi videre: Hans glade budskap var selve Guds urokkelige tro på oss.

Pave Benedikt skriver i sitt brev i anledning

forkynnelsen av Troens år (Porta Fidei):

1. "Troens dør" (Apg 14,27) er alltid åpen for oss. Den fører oss inn i livet i felleskap med Gud og gir adgang til hans Kirke. Det er mulig å gå over denne terskelen når Guds ord forkynnes og hjertet lar seg bli formet av forvandlende nåde. Å gå inn gjennom den døren er å legge ut på en reise som varer et helt liv. Den begynner ved dåpen (se Rom 6,4) hvor gjennom vi kan henvende oss til Faderen, og den ender med ferden gjennom døden til evig liv, frukten av Herren Jesu oppstandelse, hvis vilje det var, ved Den Hellige Ånds gave, å dra dem som tror på ham, inn i hans egen herlighet (se Joh 17,22).

Å bekjenne troen på Treenigheten – Fader, Sønn og Hellig Ånd – er å tro på én Gud som er kjærlighet (se Joh 4,8): Faderen, som i tidenes fulde sendte sin Sønn for vår frelses skyld; Jesus Kristus, som i sin død

03/2012

I dette nummeret av Hallvardsvaka kan du blant annet finne:

Prestens hjørne	2	Legfranskiskanere	22
Nytt menighetsråde	5	Hallvardsvaka for 10 og 25 år siden	25
Intervju med p. Janusz Fura	6	Korea-martyrene	26
Oss gutter i mellom	8	Barnesidene	28
Fermingens sakrament	10	Katekese	30
Flere bilder fra ferming 28. mai	12	Ekteskapskurs	34
Kochać to znaczy stawiąć za wzór Jezusa.	14	Messer på Nesodden og i Groruddalen	36
Kjærlighet er å ha Jesus som ideal	15	Katolsk Akademi	38
Sommerferie – også tid for fellesskap	17	Kontaktklubben på tur	40
Prosesjon på Corpus Christi	18	Enerhaug-nytt	42
Konsert i St. Hallvard kirke	19	Messelider i St Hallvard menighet	46
Smått og stort siden sist	20	Staben i St. Hallvard menighet	47

og oppstandelses mysterium forløste verden; Den Hellige Ånd, som leder Kirken gjennom århundrene mens vi venter på Herrens gjenkomst i herlighet.

3. Vi kan ikke godta at saltet mister sin smak eller at lyset holdes skjult (se Matt 5,13-16). Dagens mennesker kan fortsatt oppleve behovet for å gå til brønnen, som den samaritanske kvinnen, for å kunne lytte til Jesus, som innbyr oss til å tro på ham og hente opp vann fra den kilden til levende vann som veller frem i ham (se Joh 4,14). Vi må gjenoppdage sansen for å livnære oss med Guds ord, som trofast er gitt videre ved Kirken, og med livets brød som gis som føde for disiplene hans (se Joh 6,51). Ja, Jesu lære gir gjenklang i vår tid med samme kraft: "Arbeid ikke for den mat som forgår, men for den mat som består og gir evig liv" (Joh 6,27). Spørsmålet som stilles av hans tilhørere, er det samme som vi stiller i dag: "Hvilke gjerninger er det da Gud vil vi skal gjøre?" (Joh 6,28). Vi kjenner Jesu svar: "Dette er den gjerning Gud vil dere skal gjøre: Tro på ham som Gud har sendt" (Joh 6,28). Troen på Jesus Kristus er da den sikre veien til frelse.

9. Vi ønsker at dette året skal vekke i enhver troende ambisjonen om å bekjenne troen i sin fylde med fornyet overbevisning,

med tillit og håp. Det vil også være en god anledning til å forsterke feiringen av troen i liturgien, særlig i eukaristien, som er "det høydepunktet som hele Kirkens gjerning streber mot, og samtidig den kilde som all dens kraft springer ut av" (14). På samme tid gjør vi det til vår bønn at troendes livsvitnesbyrd må vokse i troverdighet. Å gjenoppdage innholdet i den troen som bekjennes, feires, leveres og bes (15), og å reflektere over troshandlingen, er en oppgave enhver troende må gjøre til sin egen, særlig i løpet av dette året.

Det er ikke uten grunn at det ble fordret av kristne i de første århundrene å lære seg trosbekjennelsen utenat. Den tjente for dem som en daglig bønn om ikke å glemme forpliktsen de hadde påtatt seg i dåpen. Med betydningsfulle ord taler St. Augustin om dette i en preken om redditio symboli, overleveringen av trosbekjennelsen: symbolet på det hellige mysterium som dere alle har mottatt sammen, og som dere i dag har fremsagt en etter en, er ordene som Moderkirken tro er fast bygget på, over den bærekraftige grunnvoll som er Kristus Herren. Dere har mottatt og fremsagt det, men i deres sinn og hjerter må dere holde det stadig nærværende. Dere må gjenta det i sengen, på offentlige

torg, og glem det ikke under måltider: Selv når kroppene deres sover, må dere våke over det med hjertene deres" (16)

Jeg vil avslutte med et dikt av Torhild Moen, **MIN KIRKE**

**Min kirke er full av smil og lys og varme.
Menneskene hilser på hverandre
og sitter tett sammen i kirkebenkene.**

**Min kirke er åpen for alle mennesker.
De gamle, som ikke hører så godt,
lukker øynene og hviler.
De travle glemmer tiden og lytter.
Unge mennesker danser i min kirke
og barna ler høyt.**

**Min kirke er full av Gud.
Og Gud er hos menneskene gjennom smilene, lysene, varmen og Ordet.
Det er godt å være i min kirke
og derfor kommer menneskene dit.**

Etter sommeren står nye utfordringer for døren. Til dette ønsker jeg Guds Velsignelse for oss alle.

Deres pater,
Janusz Fura, sccc

MENIGHETSråDSVALG 2012

Menighetsrådsvalg ble gjennomført i St. Hallvard menighet over to søndager 10. og 17. jun.

Det nye menighetsrådets funksjonstid vil være over to

år i perioden 2012 til 2014.

I alfabetisk rekkefølge finner du nedenfor de som ble valgt. Tre av kandidatene stilte på ny til valg til menighetsrådet. Alle tre ble

valgt. Tre av representantene er vararepresentanter med møterett til menighetsrådet. Menighetsrådet konstituerer seg løpet av høsten.

Valgte rep. til MR

MARY ADAHADA

58 år, født i Nigeria, bor i Groruddalen og har vært aktiv i menigheten i mange år.

JOHAN AMALATHAS

Johan: Har vært aktiv i SHUL, menighetens ungdomslag, i en årekke, og vil i menighetsrådet også bidra til at ungdommenes behov, interesser og ønsker kommer godt fram.

SVEIN BERBU

56 år, født i Oslo og bor på Oppegård.

ARTHUR HAAKONSEN

Arthur har sittet i menighetsrådet en periode fra før. Arthur har lang fartstid i menigheten, blant annet som mangeårig ministrant og ministrantleder i St Hallvard. Arthur har også vært engasjert i det nasjonale barne- og ungdomsarbeidet i NUK, samt for det nasjonale kommunionsutdelere.

ministrantarbeidet med årlige NM i ministrering.

PER JESPERSEN

Er gift med Dagmara (født i Polen), de har en sønn på 6 år. Familien bor på Holmlia. Per er rørlegger og driver sitt eget firma.

MAHENDRAN MARIAMPILLAI

62 år, født på Sri Lanka, har tre barn og bor i Nittedal. Han er aktiv i den tamilske gruppen i kirken, og har vært leder av tamisk råd i to år.

SR. ALEKSANDRA MICHALSKA

St. Elisabethsøster og bor på Elisabeth-hjemmet på Nordstrand. Hun er født i Kraków i Polen i 1976. Hun kom til St. Elisabethsøstrene i 1999 og avla evige løfter i 2006. Hun er ofte å se i St. Hallvard. Hun er vår sakristan og en av våre ekstraordinære kommunionsutdelere.

VERA OLSNES

71 år. Hun er født i Sør-Varanger, men bor nå i Drøbak i Frogn kommune hvor hun driver Galleri Vera. Hun er aktiv i menigheten, leder for Caritasutvalget og har sittet i menighetsrådet fra 2010-2012

OLEC RACZKOWSK

61 år gammel og født i Polen. Han er bosatt i Groruddalen. Han har kone, barn og barnebarn, er aktiv i menigheten og har sittet i menighetsrådet tidligere

DARKO WAKOUNIG

Er gift med Anita og har to sønner på 8 og 5 år. Familien bor på Oppsal. Darko er utdannet lærer fra Østerrike, og har tidligere vært kateket i St Hallvard. Han begynte som søndagsskolelærer sommeren 2012

Intervju med p. Janusz Fura

Av Ingrid Paluska

«Gutten var kristen fra barnsben av og hadde vært med sin far på handelsreiser i utlandet, særlig i Østersjøen.»

Slik leser vi det i biografien om hellige Hallvard som vokste opp ved Drammensfjorden for nærmere tusen år siden. Historien om hans tapre innsats og hans død kjenner vi som tilhører menigheten som er viet til hans minne. Nå skal vi bli litt nærmere kjent med vår nye sogneprest. Han vokste opp i et land som grenser til den samme Østersjøen. I likhet med hellige Hallvard var han kristen fra barnsben av. Nå har han kommet til St. Hallvard menighet nettopp fra Drammen, fra distriktet til hellige Hallvard. Pater Janusz Fura har også vært sogneprest for menigheten på Hønefoss og Ringerike et par år – et distrikt velkjent for en annen av Norges store

helgener – hellige Olav.

Pater Janusz Fura kom til Norge sammen med pater Filak og pater Papciak i januar 1986. Pater Janusz forteller om hvordan de tre som kom sammen ble plassert på hver sin kant av Oslo. Selv ble han plassert i den store fransiskanerkommunitten i St. Hallvard de første månedene.

De tre nye picpuspatrene hadde ikke vært her mange dager før undertegnede møtte dem i økumenisk vandregudstjeneste i sentrumskirkene i Oslo. Dette var kun et halvt år etter at pater Janusz var blitt presteviet, så all sin erfaring som prest har han fra sine 26 år i Norge. Siden han ankom Norge har pater Janusz hatt sin prestetjeneste i flere menigheter både i Sør- og Midt-Norge. Økumenisk samarbeid har vært en naturlig og sentral

del av prestetjenesten. I Drammen har han hatt et godt samarbeid med ulike kristne menigheter. De har regelmessig kommet sammen i felles bønn og gudstjenester i hverandres gudshus. Ved behov har han fått låne kirkenes deres til messefeiring, som da nye St. Laurentius ble bygget, forteller han.

Hvordan var pater Janusz' katolske barndom? Var han et fromt lite barn mon tro? Han vokste opp sammen med sine katolske foreldre i storbyen Wroclaw i Polen. Han forteller at han likte godt å gå i kirken, men det var først flere år etter 1. kommununion at han begynte å ministrere i messen. Han fikk sin ministrantopplæring av menighetens eldre ministranter, en positiv erfaring han satte stor pris på. Pater Janusz mener at tiden som ministrant ikke hadde betydning for hans prestekall. Det

som imidlertid vekket hans interesse for prestetjeneste og misjonsengasjement kom noe senere. Misjonærer kom i fastetiden og holdt retrett for de troende. De fortalte gjennom ord og bilder fra misjonsland. Pater Janusz ble fascinert av filmer misjonærerne viste. Han dro etter hvert på retrett i et picpuskloster, der han ble sterkt greppt. Det førte til at han trådte inn i et av deres klostre og begynte teologiske studier i Wroclaw. Som nevnt kom ham til Norge allerede et halvt år etter prestevigselen.

Da jeg kontaktet pater Janusz for å avtale en samtale på vegne av Hallvardsvaka, var hans første kommentar at «Det er ikke nødvendig å ommøblere et velorganisert hus.» Det er et godt utgangspunkt for å lede en menighet videre. St. Hallvard er en dynamisk menighet – en menighet i vekst og utvikling på flere plan. Pater Janusz har god erfaring med kirkebygging. Den nye St. Laurentius kirke ble bygget i hans tid som sogneprest i Drammen, og sto klar ved årtusenskiftet. St. Laurentius kirke er en stor, lys, vakker og sakral kirke med et imponerende menighetskompleks vegg i vegg.

Nå kommer pater Janusz til en menighet som står foran et stort byggeprosjekt. Hallvardsvaka lurer på om han har gjort seg noen

tanker om byggeprosjektet med St. Martin menighet på Mortensrud. Han er ikke sen om å anbefale at de ulike enheter må være atskilte: kirke, prestebolig, menighetskontor og menighetslokaler. Vi har hørt at myndighetene har lagt føringer for kirkens ytre utforming – at den må se ut som en låve. Pater Janusz synes ikke dét spiller noen rolle. Det viktigste er at alle som kommer inn i kirkerommet med én gang må se og oppleve at de kommer inn i et hellig rom. Alt som hører til i et katolsk kirkerom må være på plass helt fra kirken står ferdig til bruk. Bygningene må kreve minst mulig vedlikehold, og være praktiske ikke minst med tanke på norsk klima.

På forsommeren var pater Janusz på et stabsmøte i St. Hallvard for å treffe sine nye medarbeidere. Til nå har han ikke hatt noen stab rundt seg til daglig. Likevel har han hatt mange gode medhjelpere i menigheten i Drammen; både kirkelige assistenter som har vært kommunionsutdelere og som har ledet Ordets guds-tjeneste ved behov, frivillige i katekesen, menighetsråd og mange flere. Pater Janusz har ikke så rent liten arbeidskapasitet selv, heller. Den vil han få god bruk for nå som han skal ta fatt som pastoral leder av landets største katolske menighet.

Vi ønsker ham velkommen og lykke til i tjenesten!

Oss gutter i mellom...

(tillatt for jenter å lese)

Av p. Sigurd Markussen

Vi er ganske synlige med våre mobiltelefoner. Omrent overalt hvor en beveger seg, ser en folk som prater i mobiltelefonen eller som vandrer rundt med ørepropper, mer eller mindre bevisst omverdenen. Til og med på møter og samlinger, sitter folk med mobiltelefonen. Det kommer sms, mms, e-post stadig inn på telefonen. Facebook skal enten oppdateres eller sjekkes. Et nytt trekk i Wordfeud må utføres eller så er det et annet spill som må spilles. Nyheter er spennende og en må for all del ikke gå glipp av noe, enten det er på NRK, Aftenposten, BBC eller CNN. Når vi prester er samlet på prestemøter i ulike anledninger, er ofte mobiltelefonenes fortreffelighet, merker og ytelse, et (men ikke det viktigste) av samtaleemnene.

På kirkekaffen eller i forbindelse med konfirmantundervisningen, sitter det (for det meste) gutter som diller med mobiltelefonen, spiller eller sammenligner

telefonene. Det er alltid en som har den siste og sikkert den beste. Stadig vakk er det ungdom som kommer bort til meg og spør om trådløst nett i menighetssalen, Wordfeud, apper og ikke minst «Hva slags mobiltelefon har du, pater Sigurd?»

Jeg innrømmer det, jeg er også blitt en mobiltelefon-freak, vel, har nok vært det i noen år allerede. Jeg benytter gjerne luftturene med hunden min, Jackie, til å ringe folk jeg burde ha ringt eller må ringe. Jeg sjekker nyheter fra tid til annen, enten på e-post eller nettet. Jeg får en del sms som må besvares og jeg bruker telefonen til å høre på musikk.

Men en ting har jeg lært (trodde jeg), og det er å ikke ha med mobiltelefonen inn i kirken. For en del år siden fikk jeg en skikkelig lærepenge. Midt under en vielse, i det selve vigselseremonien skulle begynne, ringte min mobiltelefon. Den lå ikke i sakristiet, den lå i bukselommen. For de av dere som vet

hvor mye tøy vi prester har på oss når vi feirer messe, skjønner at det tok litt tid å lete seg inn under messehagel, alba, sutan og så finne lommen med telefonen. Det ble litt pinlig for meg, og etter denne hendelsen ble jeg enig med meg selv om aldri å ta telefonen med inn i kirken igjen.

Det er dessverre ikke få ganger mobiltelefoner ringer under messer. Slik kan selv sagt skje, men det burde ikke skje. I St. Hallvard har vi to skilt med mobiltelefonforbud (en tegning av en mobiltelefon med en rød strek over). Dette er det mange som ikke ensrer, eller tenker over. En søndag for en stund siden ringte fem ulike mobiltelefoner under prekenen jeg holdt, jeg ble mer og mer irritert, men da den femte telefonen ringte og vedkommende besvarte telefonen, reiste seg opp fra setet og gikk snakkende i mobiltelefonen ut av kirken, da sprakk det for meg. Det var virkelig provoserende, selv om det helt sikkert ikke

var ment slik.

Nåja, jeg har derfor et litt anstrengt forhold til mobiltelefoner inne i kirken, men ikke utenfor.

En søndag i vinter så jeg en ung mann sitte inne i kirken før messen på engelsk skulle begynne. Han var helt oppslukt i å se på mobiltelefonskjermen sin. Jeg fikk forsiktig bort til ham og ba ham høflig enten slå av mobiltelefonen eller gå ut av kirken for å spille. Han så undrende opp på meg og svarte: «But Father, I am not playing. I am preparing myself for the Mass, I am reading through the readings.»

Jeg ble litt overrasket, og spurte nysgjerrig hva det var han leste. Dette var begynnelsen på noe som er blitt en stor velsignelse for meg. Den unge mannen presenterte meg for app'en «Laudate». Det er ikke meningen å drive reklame for noe produkt i denne omgang, men app'en «Laudate» er helt gratis og kan lastes ned både på iPhone, iPad og Android telefoner og lesebrett.

Laudate er laget av USCCB.org (United States Conference of Catholic Bishops) og er ikke annet enn en helt fantastisk app, som jeg vil si ALLE katolikker burde ha, om de har en smarttelefon eller nettbrett. I hvert fall om en leser engelsk. Her kan du lese messens lesninger hver eneste dag (disse ligger også på katolsk.no sin hjemmeside,

på norsk), du kan be tidebønner, be rosenkransen (eller la telefonen, gjennom podcast, lese rosenkransen høyt for deg mens du går tur, sitter på T-banen eller venter på bussen). Her er korsveien og ulike andre katolske bønner på både engelsk og latin. Endringene i den engelske messeboken er å finne her (den engelskspråklige verden fikk ny messebok 1. søndag i advent i fjor).

Hele Den katolske kirkes katekisme kan du lese med denne app'en, samt bla i den amerikanske bibelen. (Legger til at bibelen.no har også en app med bibelen på 17 språk – til gratis nedlasting).

Det som var utslagsgivende for at akkurat denne teksten ble skrevet, er en ny detalj som ble lansert i midten av juli. En guide til skriftemål! Det er selvsagt ikke lov og anledning til å skrifte over telefon, ei heller ved hjelp av en app. Men lenken «Confession» er flott. Her kan du steg for steg forberede deg til skriftemålet, først ved hjelp av en innledning, så et skriftespeil der du kan huke av det du burde skrifte. Til slutt kommer en oppsumming med de punktene du har huket av og som du kan ta med deg til skriftestolen.

Skriftemålet vil derfor bli mye enklere! Innledningsbønn, dine synder (som du selv har huket av for), angerbønn og en forklaring av hva presten sier og gjør. Du forlater

så skriftestolen etter å ha bekjent dine synder og er klar for å utføre boten.

Jeg har selv prøvd den ut og det funker.

Når jeg nå er i Italia i to år for å studere og ta videoretdannelse, er selvsagt mobiltelefonen med meg, omrent alltid og overalt. Det er så praktisk og, om den ikke misbrukes, til stor velsignelse.

Hvis du følger med på Facebook -siden til menigheten (søk på St. Hallvard menighet på Facebook), kan du i tillegg til nyttig informasjon om menighetens liv og aktiviteter, fra tid til annen lese nyhetsoppdatering om hva jeg opplever og driver med i Roma. Putt en «likes» på St. Hallvard og legg menigheten til som venn.

PS. Vet du, snart kan du bruke mobiltelefonen din til å gi kollekt i St. Hallvard menighet. I samarbeid med en dataprogrammer i menigheten har jeg startet et lite prosjekt for å få til en betalingsløsning liknende den du kan bruke for å kjøpe billett på NSB på mobilen. Glupt, ikke sant! Når du likevel sitter i kirken og forbereder deg til messen, eller skrifte, eller for å be, kan du gi en gave etter eget ønske, med det samme – helt uten bruk av kontanter, eller bankkort – ved hjelp av mobiltelefonen.

Jo, jeg er nok en uhelbredelig mobiltelefonfreakprest.

FERMINGENS SAKRAMENT

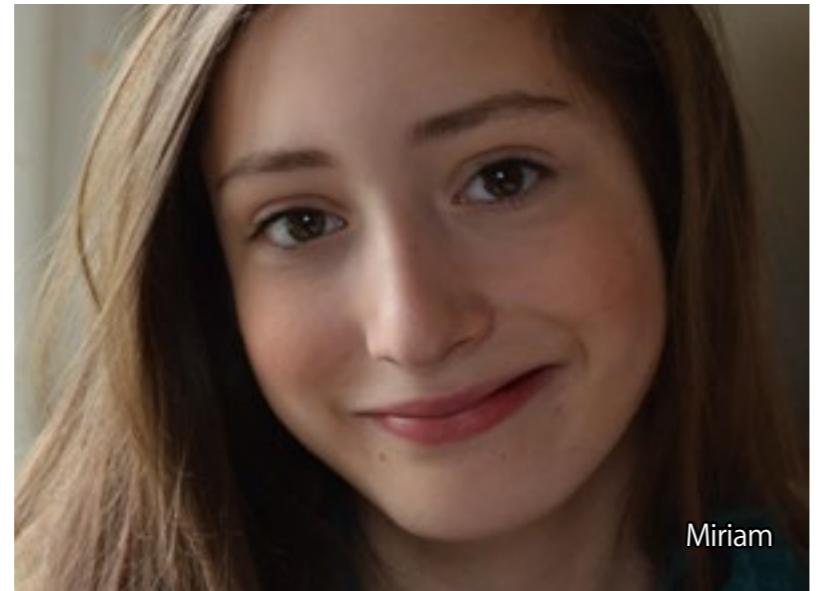
St. Hallvard menighet har valgt å innføre lavere fermingsalder fra og med kommende år. Heretter vil det være vanlig at menighetens ungdommer blir fermet mens de går i 9. klasse. To unge jenter fra vår menighet, Miriam og Gina, mottok fermingens sakrament i Pinsen selv om de gikk i 9. klasse. De er typiske katolske ungdommer ved det at begge har katolske mødre med røtter i det vi har pleid å kalle katolske land, og fedre rotfestet i det ikke-katolske Norge.

Av Ingrid Paluska

Hallvardsvaka ønsker å høre hvilke tanker og erfaringer de har gjort seg. Fortell hvordan dere på «rekordtid» forberedte dere til å motta fermingens sakrament. Rakk dere å lære det dere trengte for å ta en så stor avgjørelse?

Miriam: Ja, jeg føler at jeg rakk å lære det jeg trengte, selv om alt gikk veldig fort. I menigheten vår har vi jo så dyktige kateketer som vet hva som skal til for å gjøre timen morsom, men samtidig lærerik.

Gina, du gikk til konfirmasjonsforberedelser og ble fermet i St. Olav menighet, selv om du i alle år har gått til katekesen i St. Hallvard. Hva

Miriam

synes du er særlig positivt med undervisningsmodellen de har innført i domkirke-menigheten? Er det noen anbefalinger du kan komme med til dem som organiserer fermingsundervisningen i St. Hallvard?

Gina

Gina: Det jeg synes er spesielt positivt med endringen i St. Olav, er at konfirmasjonen kommer ett år tidligere enn før. Når konfirmasjonen kommer i slutten av tiende klasse, skjer det samtidig med avslutningen på ungdomsskolen og eksamener. Det er heller ikke noen ulempe at man konfirmeres samme år som klassekamerater

Hvorfor ble du fermet ett år før tiden, Miriam? Fortell om «maratonundervisningen» du mottok. Miriam: Jeg ble konfirmert ett år før tiden fordi jeg flytter til England for ett år nå til sommeren. Jeg ønsket å fermes nå fremfor å vente to år til, som det ville

blitt dersom jeg startet på det siste året med konfirmasjonsundervisning etter året i England. Et alternativ hadde vært å motta fermingens sakrament i England. Men der kjenner jeg jo ingen ennå, og det hadde vært vanskelig å samle familie og faddere der for selveste dagen!

Jeg fulgte katekesen for både niende og tiende klasse det siste halvåret før konfirmasjonen. «Maratonundervisningen» var kjempegøy, og jeg ble kjent med dobbelt så mange folk! Hva har vært viktig for dere i forberedelsesstiden?

Miriam: Først og fremst å føle meg «klar» og å tenke litt mer over hva jeg faktisk tror på. Konfirmasjon er jo det å «bekrefte» det foreldrene og fadderne dine lovte for deg under dåpens sakrament. Det har også vært veldig viktig for meg å bli kjent med flere og oppleve fellesskap i troen.. Gina: Det som har viktig for meg, har vært det å være bevisst på det jeg skulle gjøre.

At jeg ikke gikk til konfirmasjon kun for å få det overstått eller gavene jeg skulle få, men å gå inn for det jeg gjorde og bekrefte dåpen min.

Har dere reflektert over hva fermingens sakrament betyr for dere i deres liv som unge katolikker? Og for fremtiden?

Miriam: For meg betyr det å komme nærmere troen og Gud og først og fremst å bekrefte dåpens sakrament. Tenk dere at dere holder på med kampsport og kommer opp en «farge», fra å ha gult belte til grønt. Det er på en måte det jeg føler har skjedd med troen. Jeg har kommet enda et hakk lengre på veien mot Gud. Selv om jeg er langt fra å være fremme...

Undervisningen og fermingen er for meg å bekrefte at troen, Kirken og fellesskapet er viktig for meg, og det vil jeg ha med meg i fremtiden.

Gina: På konfirmasjonsundervisningene har vi fokusert en del på hva det betyr å konfirmeres og hva slags valg det er man tar. Så ja, jeg vil si at det er gjennomtenkt.

Har dere noen ord til ungdommene som forbereder seg til å motta fermingen Pinsen 2013 – ungdommer dere tidligere gikk sammen med i katekesen?

Miriam: Det er bare å glede seg! Dagen er din og du har mange rundt deg som vil feire deg. Mest av alt føler du Gud nærmere enn noensinne! Du bekrefter løftet foreldrene og fadderne dine gav for deg under dåpen. Det er mest av alt en dag du deler sammen med Gud. Føler at du er beskyttet av ham fra alt det onde som kunne hende, være «Guds barn» og vite at han elsker deg uansett hva som skjer. Gled dere!

Gina: Husk at det å konfirmeres er en stor hendelse i livet, så ta dere tid til å gjøre det som kreves. Lykke til!

Så gjenstår det å gratulere dere begge hjerteligst med fermingen, og ønske dere et godt liv som katolske kristne.

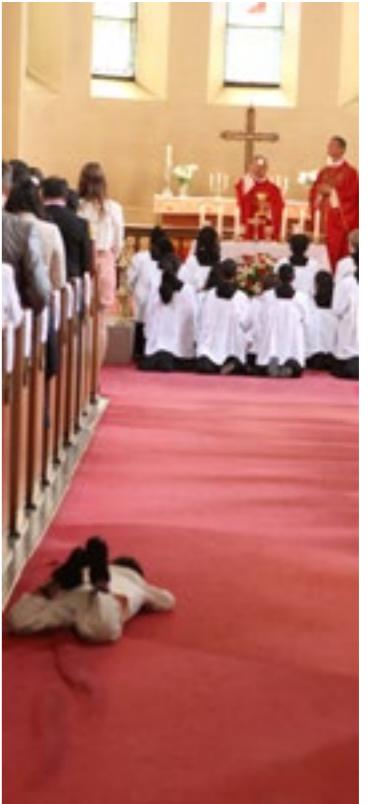

Biskop Schwenzer og noen av våre konfirmanter 28. mai

Flere bilder fra ferming i Grønland kirke 28. mai

Se side 43 og 44 for liste over alle årets konfirmanter i St. Hallvard menighet.

Kochać to znaczy stawiać za wzór Jezusa.

Opracował ks. Janusz
Zakrzewski

Skończyły się wakacje. Pora wracać do swoich obowiązków. Rodzice, którzy podczas letnich dni zwolnili swoje dzieci z pewnych obowiązków i dali im odpocząć, znowu muszą wziąć się za wychowywanie swoich latorośli. Znawcy tematu zwracają uwagę na to, że jednym z najbardziej groźnych społecznie zjawisk jest rosnąca liczba rodziców, którzy rezygnują z wychowywania własnych dzieci. Tendencja ta wynika z kierowania się w pedagogice zawężonym i nierealistycznym spojrzeniem na człowieka, w którym przecenia się możliwości dzieci i młodzieży, a ignoruje się ich słabości i potrzebę pracy nad sobą.

Wielu rodziców wierzy w spontaniczną samorealizację swoich pociech, w „wychowanie” bez stresów czy też w wychowanie poprzez... brak wychowania. Wielu rodziców uchyla się przed wychowywaniem dzieci uzasadniając to przekonaniem, że wychowanie to niepotrzebne stresowanie dzieci i młodzieży, albo narzucanie im zbędnych norm moralnych czy zasad postępowania. Niektórzy rodzice boją się ponadto tego, że jeśli wychowają swoje dzieci na dobrych ludzi, to będą one bezradne wobec ludzi złych i pozwolą się krzywdzić. Takie

obawy wynikają z mylienia dojrzałości z naiwnością. Jeśli rodzice wychowają swoje dzieci w mądry sposób, czyli na wzór Jezusa, to one nikogo nie będą krzywdzić, ale też nie pozwolą na to, by ktoś je krzywdził, gdyż — podobnie jak uczynił to Jezus przed żołnierzem — będą umialy stanowczo się bronić.

To nie wychowanie lecz przeciwnie — to rezygnacja z wychowywania młodego pokolenia prowadzi do poważnego kryzysu dzieci i nastolatków. Solidne wychowanie to najlepsza forma przygotowania młodego pokolenia do mądrego i pogodnego radzenia sobie z życiem. Natomiast rezygnacja z takiego wychowania oznacza skazywanie dzieci i młodzieży na bezradność i związany z nią stres w obliczu wyzwań, jakie niesie twarda rzeczywistość, z którą po grzechu pierworodnym każdemu z nas przychodzi się mierzyć. W dłuższej perspektywie czasowej najbardziej zestresowane okazują się te dzieci, które zostały „wychowane” bezstresowo. To właśnie dlatego Jezus, który nas najbardziej kocha, najbardziej też stanowczo nas wychowuje. Wzywa każdego do nawrócenia i stawia nam najwyższe wymagania, jakie można sobie wyobrazić, gdyż zachęca nas do tego, byśmy stawali się podobni do Niego i naśladowali Jego miłość: wierną i mądrą.

Biblia uczy nas realizmu w patrzeniu na człowieka. Pismo Święte upewnia nas o tym, że nie jest możliwa spontaniczna samorealizacja, gdyż — jak trafnie zauważa św. Paweł - po grzechu pierworodnym człowiekowi łatwiej jest czynić зло, którego nie chce, niż dobro, którego szczerze pragnie. Nic więc dziwnego, że każde dziecko i każdy nastolatek potrzebują pomocy wychowawczej. Bez wsparcia ze strony rodziców i innych wychowawców młodzi ludzie okazują się sami dla siebie poważnym zagrożeniem i potrafią doprowadzić samych siebie do autodestrukcji — aż do popadania w śmiertelne uzależnienia czy stany samobójcze. W odniesieniu do dzieci i młodzieży kochać i wychowywać oznacza to samo. Nie wystarczy jednak upewnić rodziców o tym, że ich dzieci potrzebują wychowania. Trzeba jeszcze pomóc im w precyzyjnym rozumieniu natury wychowania, gdyż chętnie podejmujemy się tylko tych zadań, które dobrze rozumiemy i które jesteśmy w stanie wykonywać w kompetentny sposób.

Szczególnie ważne jest wyjaśnianie współczesnym rodzicom, że zaprzeczeniem wychowania są postawy skrajne. Pierwsza skrajność to brak wychowania lub mylenie wychowania z rozpieszczaniem. Skrajność druga to mylenie wychowania z

drylem wojskowym czy tresurą. Dojrzałe wychowanie polega na tym, że rodzice komunikują swoim dzieciom miłość i wsparcie, a jednocześnie stawiają im wymagania, bez których nie jest możliwe osiągnięcie psychospołecznej dojrzałości. Wychowanie wiąże się ze wspieraniem wychowanków, ale też z upominaniem ich wtedy, gdy błędą, a także z egzekwowaniem naturalnych konsekwencji popełnianych przez nich błędów. Im mniej ktoś z rodziców kocha własne dzieci, tym bardziej jest skłonny do rezygnowania z trudu ich wychowania. Tym bardziej prawdopodobny będzie też bunt tych dzieci czy nastolatków, które nie czują się wystarczająco kochane. Najłatwiej jest wychowywać te dzieci, które są najbardziej kochane.

Zadaniem chrześcijańskich rodziców, księży i nauczycieli jest uczenie się od Jezusa — najlepszego wychowawcy — pedagogicznej mentalności zwycięzcy. Mentalność ta

oznacza odwagę proponowania dzieciom i młodzieży wyłącznie optymalnej drogi życia, opartej na prawdzie, miłości i odpowiedzialności. Kto z rodziców mało wymaga od swoich dzieci i kto stawia im niskie wymagania, ten zwykle nie osiągne niczego dobrego. Kto natomiast stawia dzieciom wysokie ideały i fascynuje je perspektywą świętości, ten ma szansę osiągnąć wiele. Mądrze wychowujący rodzice nie stosują kar, lecz pozwalają swoim synom i córkom ponosić konsekwencje własnych zachowań — dobrych lub złych. W obliczu zachowań dojrzałych rodzice okazują radość i dumę z postawy dziecka, natomiast w obliczu jego błędów, pozwalają mu doświadczać niemiłych konsekwencji, gdyż tylko wtedy ma ono szansę wyciągnąć wnioski z własnych błędów i korygować swoje postępowanie — jak syn marnotrawny, który powraca przemieniony do kochającego go ojca.

Niektórzy rodzice stawiają

sobie pytanie, czy mają prawo proponować swoim dzieciom te ideały, normy moralne czy wymagania, których sami nie zdolali respektować we własnej młodości czy których nie potrafią respektować tu i teraz. Otóż mają takie prawo pod warunkiem, że kochają swoje dziecko i że wiedzą, jaka jest optymalna droga życia, która prowadzi do świętości i radości. Tylko Jezus spełnia wszystkie trzy warunki bycia dobrym wychowawcą. Po pierwsze, kocha nas. Po drugie, wie, co służy naszemu szczęściu. Po trzecie, sam postępuje zawsze według kryteriów świętości. Tylko On może powiedzieć: naśladujcie mnie! Dojrzali rodzice wskazują swoim synom i córkom Jezusa jako ideał i wyjaśniają im, że nie mają nic przeciwko temu, aby ich dzieci były dojrzalsze i szczęśliwsze niż oni sami. Największe szanse na dobre wychowanie dzieci mają ci rodzice, którzy odnoszą sukcesy w wychowywaniu samych siebie.

Kjærlighet er å ha Jesus som ideal

Skrevet av p. Janusz Zakrzewski, oversatt av Sara Brødsjø

Ferien er over, og det er på tide å vende tilbake til våre plikter. Foreldre som har frittatt sine barn fra deres oppgaver og latt dem slappe av i sommerferien, må igjen ta tak i barneoppdragelsen. Ekspertene på området gjør oppmerksom på at et av de farligste fenomener i samfunnet er et økende antall foreldre som

lar være å oppdra sine barn. Denne tendensen har sin rot i et snevert og urealistisk syn på mennesket innenfor pedagogikk, der man overvurderer barnas og ungdommens muligheter og ignorerer deres svakheter og behovet for å arbeide med seg selv. Mange foreldre tror på en

spontan selvrealisering hos sine barn, på en stressfri „oppdragelse“ eller på en oppdragelse gjennom mangel på oppdragelse. Mange foreldre lar være å oppdra barna, og begrunner det med at oppdragelse innebærer unødig stress for barn og ungdom, eller å påtvinge dem overflødige moralske normer

eller prinsipper for en god oppførsel. Noen foreldre frykter i tillegg at dersom de oppdrar barna til å være gode mennesker, kommer de til å være hjelpestøse overfor onde mennesker, og la seg utnytte av dem. Slike bekymringer kommer av at man blander sammen naivitet med modenhet. Hvis foreldrene oppdrar barna sine på en klok måte, altså etter Jesu eksempel, så kommer barna verken til å gjøre andre vondt eller la seg skade, fordi de vil kunne forsvare seg, akkurat som Jesus gjorde i møte med soldaten i retten.

Det er ikke oppdragelsen, men tvert imot mangelen på oppdragelse av den unge generasjon som fører til en alvorlig krise hos barn og tenåringer. En solid oppdragelse er den beste måten å forberede den unge generasjonen til å takle livet på en klok og positiv måte. Mangel på en slik oppdragelse vil derimot bety å dømme barn og ungdom til hjelpestøsethet, og stresset den avler i møtet med den harde virkelighetens utfordringer, som vi alle har vært nødt til å mestre siden arvesynden. På sikt er det barna som „oppdras“ uten stress som faktisk får oppleve mest stress i livet. Det er derfor at Jesus, som elsker oss mest, også er den som oppdrar oss strengest. Han kaller alle til omvendelse og stiller de høyeste krav man kan tenke seg, fordi han oppmuntrer oss til å bli lik ham, og til å etterligne hans trofaste og kloke kjærlighet.

Bibelen lærer oss å se realistisk på mennesket. Den Hellige Skrift forsikrer oss om at en spontan

selvrealisering ikke er mulig, fordi man siden arvesynden har lettere for å gjøre onde ting man egentlig ikke ønsker, enn å gjøre gode ting man virkelig ønsker. Derfor er det ikke rart at ethvert barn og enhver tenåring trenger hjelp i sin oppdragelse. Uten støtte fra foreldre og andre med oppdragelsesansvar blir unge mennesker en alvorlig fare for seg selv, og kan bli selvødelegende – til den grad at de utsetter seg selv for dødelige rusmisbruk eller går med selvmordstanker. Kjærlighet og oppdragelse er én og samme ting når det gjelder barn og ungdom. Men det er ikke nok å overbevise foreldre om at deres barn trenger en oppdragelse. Man må også hjelpe dem med en presis forståelse av oppdragelsens vesen, for kun de oppgaver vi forstår godt og er i stand til å utføre på en kompetent måte, er oppgaver vi gjerne setter i gang med.

Det er spesielt viktig å gjøre moderne foreldre bevisst at ytterligheter er oppdragelsens motsigelse. En ytterlighet kan være mangel på oppdragelse, eller å forveksle oppdragelse med bortskjemmelse. En annen ytterlighet er å betrakte oppdragelse som entydig med militær disiplin eller dressur. En moden oppdragelse går ut på at foreldrene formidler kjærlighet og støtte til sine barn, og samtidig stiller krav som er nødvendige for å oppnå en psykososial modenhet. Oppdragelse er knyttet til å støtte dem som oppdras, men også til å irtettesette dem når de gjør feil, og også til å ta

på alvor følgene av deres feil. Jo mindre noen av foreldrene er glade i sine barn, desto mer unnlater de å anstreng seg for deres oppdragelse. Desto mer sannsynlig er det også at de barna eller tenåringene som ikke føler seg elsket, vil bli opprørsk. Det er lettest å oppdra de barna som er mest elsket.

Det er de kristne foreldres, prestenes og lærernes plikt å lære vinnerens pedagogiske mentalitet av Jesus – den beste oppdrageren. Denne mentaliteten innebærer mot til å foreslå for barn og ungdom kun den optimale livsvei, som er basert på sannhet, kjærlighet og ansvar. De foreldre som krever lite av sine barn, vil som regel ikke oppnå noe godt. Men de som gir barna høye idealer og lar dem bli motivert av muligheten for helliggjørelse, har potensiale til å oppnå mye. Kloke foreldre anvender ikke straffer, men lar sine sønner og døtre oppleve konsekvensene av deres egen oppførsel – god eller dårlig som den kan være. I møte med en moden oppførsel viser foreldrene glede og stolthet over barnets holdninger, men lar feiltrinnenes ubehagelige konsekvenser tale sitt eget språk, for kun på denne måten får barnet anledning til å lære av feilene og korrigere sin oppførsel – slik som den bortkomne sønn, som er et forandret menneske når han kommer tilbake til sin elskende far.

Noen foreldre spør seg selv om de har rett til å gi barna idealer eller kreve bifall til moralske

normer som de selv ikke klarte å respektere i sin ungdom, eller som de ikke klarer å respektere her og nå. De har rett til dette dersom de er glade i barnet sitt, og kjenner den optimale veien som fører til helliggjørelse og glede. Bare Jesus oppfyller alle tre forutsetninger for å være en god oppdrager. For det første elsker han oss. For det andre vet han hva som tjener vår lykke best. For det tredje handler han alltid selv etter hellighetens kriterier. Bare han kan si: følg meg! Modne foreldre fremstiller Jesus som eksempel for sine sønner og døtre, og forklarer at

de ikke har noe imot at barna kan bli enda mer modne og lykkelige enn de selv er. Det er de foreldrene som lykkes i å oppdra seg selv, som har de største sjanser for å lykkes med barneoppdragelsen.

Diakon Lars Jul Hansen og pater Grzegorz med to ministranter Pinsedag 2012.

SOMMERFERIE – også tid for kirkelig fellesskap

Av Ingrid Paluska

Da pater Grzegorz og pater Nikolas flyttet til St. Franciskus Xavierius menighet i Arendal, ble de lovet at mange fra St. Hallvard menighet kom til å dukke opp i messen hos dem i ferietiden.

Det løftet er det mange som har holdt disse årene – også i sommer. Noen av oss vokste opp i St. Franciskus Xavierius og andre har landsted på Sørlandet. Da er kirken et kjærkomment sted å møte medtroende.

En tidligere menighetsrådsleder i St. Hallvard er nå fastboende i Arendalsdistriktet hvor han vokste opp. Han er blitt ordinert permanent diakon til beste for Kirken generelt og for St. Franciskus Xavierius menighet spesielt.

Prosesjon på Corpus Christi

Av p. Oddvar Moi

Torsdag 10 dager etter pinse har Kirken fra 1200-tallet feiret en fest som heter Corpus Christi, eller festen for Kristi legeme og blod. Mange steder, bl.a. i vårt bispedømme, feires denne festen nå på den påfølgende søndagen, slik at flere

mennesker kan møte opp. I år falt festen på søndag 10. juni, og etter høymessen var det da en prosesjon utenfor kirken til ære for Det hellige sakrament - som bildene viser. I år hadde vi også nylig fått kjøpt en baldakin, som på tradisjonell måte ble båret over sakramentet.

KONSERT I ST. HALLVARD KIRKE

Onsdag 6. juni i år ble det arrangert kirkekonsert til inntekt for bygging av St. Martin kirke på Mortensrud. Vår organist, Sara Brødsjø, sto som arrangør. Hun var også den som bar den musikalske hovedtyngden denne kvelden. Hun innledet konserten med Orgelsonate nr 2 i c-moll av Felix Mendelsohn-Bartholdy og avsluttet med to verker av L. Boëllmann: «Prière à Notre Dame» og «Toccata» fra Suite Gothique. Christian Hveding spilte vakker barokkmusikk, G.F. Händels Sonate for blokkfløyte og continuo i F-dur.

Han ble ledsaget av Sara. St. Hallvardguttene sang i sin avdeling blant annet Frans Schuberts Ave Maria. Kirkekoret sang et knippe sommerrelaterte sanger, og avsluttet sin avdeling med «Wie der Hirsch schreit», Felix Mendelsohns musikk til

42. salme fra Salmenes bok. Det var en flott konsert som sikkert mange fler ville ha glede av. Håpet er at vi i fremtiden kan arrangere flere slike konserter med menighets egne krefter, men gjerne også med gjester. AM

RELIGIONENS DAG

Torsdag 31. mai var ulike religioner representert med stans på Grønlands torg. Dette er et initiativ iverksatt og koordinert av Interkulturelt museum i Tøyenbekken. Representanter fra ulike religiøse grupper fra bydel

Gamle Oslo møtes for å planlegge arrangementet gjennom vårhalvåret. Alle religiøse grupper som ønsker å delta, stiller med stand. Man tar med informasjonsmateriell om sin menighet, og gjerne kaffe,

te og litt kjeks. Hver gruppe eller menighet får også anledning til å foreta en kort presentasjon, gjerne også med et kulturelt innslag. St. Hallvard menighet deltok i år for første gang. Dette arrangementet er en fin måte å bli kjent med de andre religiøse gruppene i bydelen. Det skaper en dialog oss imellom, hvilket gir en positiv atmosfære.

For 2013 er arrangementet satt til 24. mai. Sett av dagen, og ta en tur innom Grønlands torg og St. Hallvards stand der. Påminnelse følger AM

Sommeravslutning med SHUL

Mandag 11. juni var det duket for sommeravslutning med SHUL. 14 ungdommer var samlet i parken bak menighetslokalet. Det ble pølser, vannmelon, kaker, snacks, prat og lek. Ungdommene hadde laget et veldig hyggelig brev til meg, siden det ble min siste dag sammen med dem som

barne- og ungdomsarbeider. Tusen takk for gode ord. Og ikke minst; tusen takk for en utrolig flott tid i St. Hallvard med dere. Det har vært stort å oppleve at ungdomsgruppa har vokst dette året. Det er masse gode krefter i SHUL, og jeg er ikke i tvil om at dere kommer til å fortsette å vokse og at dere vil bevare det gode

miljøet. Jeg kommer virkelig til å savne dere, og dere vil alltid ha en plass i hjertet mitt. Tiden med dere har gitt meg utfordringer, glede, tårer, latter og Guds nærvær. Husk at Han er med dere! Jeg ønsker dere med dette Guds fred og en god sommer. Jeg gleder meg til å få besøk av dere i Drammen.

FAMILIEHELG på Mariaholt

Når noe er blitt arrangert tre ganger på rad, må man vel kunne si at det er blitt en tradisjon? I hvert fall opplevdes det som en tradisjon for meg denne gangen. En tradisjon å være på familiehelg på Mariaholt med andre familier fra St. Hallvard. I år var vi 52 mennesker totalt på Mariaholt 1–3. juni. Noen familier har vært med alle tre årene, og noen av familiene

var med for første gang. Det ble program for liten og stor. Alt fra morgenbønn til vannballongkasting, skattekjakt til rekefest for voksne, teater og kor til fotball og bordtennis. Denne helgen var propet med innhold. I år var vi også så heldige at vi hadde med 8 ungdommer fra SHUL. Disse bidro på alle mulige måter. Og jeg må innrømme at følelsene var

delt da barna skulle fortelle hva de synes hadde vært gøyest denne helgen. Det var nemlig ikke programmet jeg hadde hatt med dem, men det ungdommene hadde av underholdning. Mest av alt gjorde det meg selvsagt utrolig stolt. Tenk for en ungdomsgjeng vi har i menigheten?! Jo, de fikk litt fri og hadde det ganske kos i huset de fikk for seg

selv. Men de jobba virkelig også denne helgen. Vasket opp, satt barnevakt og hadde underholdning for barna. De imponerte foreldrene, og vi er alle utrolig takknemlige og stolte. Tusen takk!

Familiehelg er og blir en tradisjon. Flere av foreldrene er allerede i gang med å melde seg til planleggingen av neste års helg. Så det er bare å melde seg på og begynne å glede seg! Familiehelg er

en perfekt anledning til å bli kjent med andre familier i menigheten og dele erfaringer og tanker om familielivet, tro og tvil.

Sommeravslutning med FAMILIEKORET

Den 11. juni var det siste korøvelse før sommeren. Det ble ikke så mye korøvelse denne dagen, men det ble mye pølser, kake, is og saft. En veldig flott kveld! Lærevillige som barna er, lærte de seg faktisk en ny sang denne dagen også, og

vi avsluttet kvelden med en minikonsert for foreldrene. Jeg benytter anledningen til å takke for årene sammen med familiekoret. Å være sammen med dere har gitt meg mye glede og energi. Jeg kommer til å savne dere. Det var en stor glede for meg da

jeg hørte at Sr. Faustyna skal overta koret. Hun kan glede seg og dere kan glede dere! Jeg ønsker dere en riktig god sommer og alt det beste fremover

Therese Skaar

Semesterplan for Familiekoret høst 2012/vår 2013

Nb! Koret synger HVER 1.søndag i mnd. oppmøte kl.10.00.

Søndag 2.sept	Familiemesse	Søndag 3. februar	familiemesse
Mandag 3.sept	Øvelse	Mandag 4. feb	øvelse
Mandag 17. sep	øvelse	Mandag 18. feb	øvelse
Mandag 1. okt	Høstferie	Lørdag 2. mars	familietreff
Søndag 30 sept	Familiemesse	Søndag 3. mars	familiemesse
Mandag 15. okt	øvelse	Mandag 4.mars	øvelse
Lørdag 27.okt	Familietreff	Mandag 18.mars	øvelse
Mandag 29.okt	øvelse	Mandag 1.april	øvelse
Søndag 4.nov	Familiemesse med utdeling av 4.-årsbibel	Søndag 7.april	familiemesse
Mandag 12. nov	øvelse	Mandag 15.april	øvelse
Mandag 26.nov	øvelse	Mandag 29.april	øvelse
Søndag 2. des	Familiemesse	Søndag 5.mai	familiemesse
Mandag 10. des	Juleavslutning	Mandag 13.mai	øvelse
Mandag 7. jan	øvelse	Mandag 27.mai	Øvelse
Mandag 21. jan	vinterferie	31.mai-2.juni	familiehelg
		Mandag. 10. juni	sommeravslutning

LEGFRANSISKANERE

- hva er det og hva gjør de?

Av Peggy Bruce

Kort sagt kan vi si at det er legfolk som møtes regelmessig og som prøver å ha Frans av Assisi som et forbilde, prøver å leve i en fransiskansk ånd.

O.F.S er det offisielle navnet. I Norge er vi bare et lite titall, knapt 40, men også vi tilhører en verdensomfattende organisasjon med røtter helt tilbake til Frans' tid. I Frans av Assisis skrifter leser vi:

«Det var også mennesker som ble inspirert av Frans' prekener og livsstil, mennesker som ikke uten videre kunne forlate verden på grunn av forpliktelser som de ikke kunne gå i fra uten videre, for eksempel gifte folk med barn. Like fullt kom mange av dem til Frans fordi de ønsket å slutte seg til ham. I begynnelsen var Frans noe rådløs, men siden han ville at alle skulle kunne leve etter de samme idealer, skjønte han raskt at han burde opprette en orden som ikke krevde at medlemmene måtte avlegge løfter. De skulle så langt mulig leve en enkel livsstil, mens de fortsatte å bo i sine hjem og tjene til sitt eget underhold».

Dette var starten til dagens fransiskanske Legorden som ble dannet en gang rundt 1215 og fikk sin første leveregel i 1228, der det bl.a står at medlemmene ikke skal avlegge lensvesenets ed og ikke bære våpen! Etter det 2. Vatikankonsil, fikk også den tredje orden sin ajourføring. Ikke bare ble navnet endret til O.F.S - Ordo Franciscanus Saecularis, men også leveregelen ble ajourført og godkjent av pave Paul VI i 1978. Denne trekker opp enkle regler for hvordan medlemmene skal forholde seg med hensyn til indre organisasjon, omsorg for hverandre, fromhetsliv og mye mer.

I dag er det legfransikanere spredt over hele verden organisert i CIOFS, med

hovedbase i Roma, styre og konstitusjoner og verdenskapittel hvert 3.år.

Legordenen har nok betydd mye for mange mennesker – det sier dens levedyktighet i snart 800 år noe om. Vi kan vel gå ut fra at der var legfransikanere i Norge i middelalderen – det vi vet er at det i nyere tid har vært legfransikanere i Norge fra og til i mer enn 100 år. I vår gamle protokoll - den såkalte Annal bok - ser vi at den første legfransikaner ble opptatt i 1897, og det kom flere til. I samme Annal bok står det

“Den kanoniske opprettelse av en norsk avdeling av St. Frans' fra Assisis tredje orden fant sted søndag 14. september 1930 på korsets ophøielsesfest i St. Hallvard kirke i Oslo under aftenandagten”. Denne 3dje orden vokste og var aktiv i 1930 og 40 årene og til dels på 50tallet, men med lite rekryttering og etter som medlemmene ble eldre, opphørte aktivitetene og den døde en slags naturlig død. Men – i 1957 startet en legfransiskansk gruppe i Bergen, og rundt 1980 kom det i gang en Fransiskusgruppe i Oslo og Lillestrøm. Gjennom flere år vokste ønsket om å bli en legfransikanerfraternitet. I 1987 var vi 9 som avla våre høytidelige løfter som legfransikanere. I dag er der legfransikanere i Bergen, Lillestrøm, Oslo og Tønsberg. Her i Oslo møtes vi til messe i St. Hallvard kirke en gang i

måneden, og deretter møte i foreningslokalet. Møtene er bygget opp innenfor en ramme med vesper, innledning om tema og gruppearbeid. Vi har et fast tema – i høst tar vi utgangspunkt i bønnene i boken “Be med Frans”. Vi har innsamling til klarissene og til vårt Caritasprosjekt for fred i Colombia. Vi spiser sammen og avslutter med aftenbønn.

Vi prøver så godt vi kan å ha en enkel livsstil, å fordype oss i fransiskansk spiritualitet slik at den kan prege vårt liv og vår hverdag.

Vi har et valgt styre som velges for en 3-års periode. Hvert år på pinseaften samles legfransikanere i Norge til Pinsekapittel, dessverre foreløpig uten våre søsken i Bergen. Vi ser på året som er gått og trekker opp linjer og planer for året som kommer, både hver fraternitet for seg og i plenum.

Vi tar gjerne i mot nye kandidater Etter å ha hatt kontakt med styret, kan den som ønsker å bli legfransikaner begynne i januar eller september, og da være med på 4 fortløpende møter. Etter det følger en “postulant”-tid på minst 1 år og deretter et år som “novise” før en blir fullt medlem av fraterniteten, et livsvarig forpliktende fellesskap.

Vi har ingen stor felles oppgave slik det ofte er i andre land, men prøve å bygge kirke hver på vårt sted, engasjerer

oss i kirkens liv og arbeid. Vi prøver å leve og arbeide i Frans' ånd og vise hva den fransiskanske bevegelse står for også gjennom slike ting som en Åpen Dag, feiringen av Transitus og festen for den hl. Frans.

I år inviterer vi til Åpen Kveld torsdag 25 oktober i St. Hallvard kirke. Tema er “Frans av Assisi - helgen og bohem” ved billedkunstner Liv Benedicte Nielsen.

Mer om dette annet sted i Hallvardsvaka og i Søndagsbladet senere i høst. Legfransikanerne i Norge samarbeider i et nasjonalt samarbeidsråd som planlegger og gjennomfører felles retretter, reiser osv. Vi har vært i Assisi flere ganger, hatt retretter på Mariaholt og Lia gård, og planlegger nå en ny pilegrimsreise til Assisi i 2013. Samarbeidsrådet ivaretar også internasjonale kontakter, og prøver å legge opp til et sterkere samarbeid med Sverige og Danmark.

Å være legfransikaner er å være en del av den fransiskanske familie – 1. orden og klarisser -, er å være del av et fellesskap der vi sammen kan vokse og utvikle oss, hente inspirasjon og glede, bygge kirke sammen, prøve å leve etter en fransiskansk spiritualitet, kanskje best uttrykt slik “Fra evangeliet til livet - fra livet til evangeliet”

Oslo juli 2012

Hallvardsvaka for 10 år siden

Legfransiskanerne i Oslo og Lillestrøm inviterer til
"ÅPEN KVELD" I ST. HALLWARD KIRKE
TORSDAG 25. OKTOBER 2012 KL. 18.45 (MESSE KL. 18.00)

Tema: FRANS AV ASSISI - HELGEN OG BOHEM
v/ Liv Benedicte Nielsen

Samtale
Kaffepause

Vi ønsker alle velkommen til å bli kjent med fransiskansk spiritualitet
og legfransiskanerne gjennom foredrag, samtale og musikk.
Avslutning ca. kl. 21.15

LITURGIKURS I ST. HALLWARD

Det nye Liturgiutvalget i St. Hallvard har fremmet forslag om å tilby et liturgikurs for alle som måtte være interessert. Menighetsrådets nestleder med teologi i sin fagrets, og p. Nikolas har sagt seg villige til å stå for opplegget. Det blir tre torsdagkvelder i høst.

Den første kvelden informeres det om utviklingen av liturgiens form, den andre kvelden skal dreie seg om praktiske forhold og den tredje kvelden gjennomgår man sentrale dokumenter fra Vatikan II. Hjertelig velkommen!

Videre i samme nummer spørres det:

LYST TIL Å OPPLEVE ET FELLESSKAP?

Menigheten ønsker å bidra til at mennesker med ulike tros- og livsensbehov kan finne sammen i grupper. Noen ønsker kanskje en bønnegruppe, andre en meditasjons- eller bibelstudiegruppe. Andre igjen ønsker sosialt samvær.

Vi sakser fra bladet: « Hver søndag møtes vi til livgivende fellesskap i messen. Mange av oss finner også veien til menighetssalen for å få en prat med venner over kafekoppen. Og det hender at noen antyder et behov for et dypere fellesskap, en samtale mellom troende venner som kan bli til et verksted for vårt åndelige liv.

Noen har fulgt opp tanker som dette, og har funnet hverandre og dannet grupper. For andre er spørsmålet: hvordan kommer jeg på talefot med noen som har samme ønsker og samme behov?

Hvis du har interesse for å delta i mindre grupper (6-8 personer), så vil vi gjerne være med å organisere dette» Redaksjonen føler behov for å nevne at noen av disse gruppene, som ble startet opp etter dette initiativet, fortsatt er høyst levende.

Kanskje er det nå tid for å etablere flere grupper? Nye mennesker er kommet tilkanskje også noen nye behov.

- og for 25 år siden

I sin leder i Hallvardsvaka nr. 3 i 1987, berører p. Ronald Hølscher nye retningslinjer angående sakramentsforvaltningen. Språket og liturgien er blitt mer forståelig og meningsfylte, og tidspunktet for å ta imot sakramentene ble vurdert på nytt. Kirken har bestemt at sakramentene for de syke, skriftemål, salvingen og nattverden, kunne gis flere ganger i samme sykdomstilfelle når sykdommen var alvorlig eller alderdommen

begynte å tynde. Kirken gav oss også nye bønner som skulle brukes, den ene for eldre mennesker, den annen for dem som er alvorlig syke. Kirken vil altså at vi bruker dette nådemiddel, ikke bare når en virkelig ligger for døden, men at det skal være en styrke ved en alvorlig sykdom og en trøst når alderdommen begynner å svekke oss. På denne måten vil dette sakrament ikke lenger skremme oss, men være et håpets tegn for de levende»

Vi sakser også fra Menighetsrådet informerer: «Når det gjelder menighetens liv ble det i løpet av høsten holdt to hyggekvelder med diskusjon for de nye konvertittene og to hyggemøter for årets og fjorårets konfirmanter. På Fransiskusdagen, 4. oktober, ble det avduket en kopi av San Damiano-korset, plassert over alteret i kirken. Korset er malt av kunstneren Anne-Lise Knoff.»

Korea-martyrene markeres 20. september

Når man studerer den liturgiske kalenderen, ser man at hele Kirken 20. september hvert år minnes Den hellige Andreas Kim Taegon og hans ledsagere, de koreanske martyrene. Noen vet kanskje

ikke noe om denne koreanske helgenen, så jeg skal fortelle litt om ham - og om flere helgener som ligner ham.

Kirken i Korea vokste frem på en litt overraskende måte,

på slutten av 1700-tallet, i og med at noen koreanere kom til tro langt på vei på eget initiativ, uten at noen misjonærer eller prester virket i landet. Litt senere leser vi (hos katolsk.no):

"I 1794 fant en kinesisk prest 4.000 kristne i Korea, før det ennå var kommet en eneste prest til landet. De siste årene av 1700-tallet var forfølgelsene sporadiske og lokale, men i 1801 ble de utvidet til hele landet, da veksten i antall kristne begynte å uroe myndighetene. Den kinesiske presten meldte seg selv i håp om at hans død kunne få slutt på hans medkristnes lidelser, og den 31. mai 1801 ble han halshogd, og forfølgelsene fortsatte. I 30 år var koreanerne uten prest, bortsett fra sporadiske besøk av en kinesisk prest.

Forfølgelsene kostet mer enn 10.000 livet. De årene de toppet seg og var særlig grufulle, var 1791, 1801, 1827, 1839, 1846 og 1866. Både i 1839 og 1861 brøt forfølgelsjer ut etter at den konservative fraksjonen av den koreanske herskerklassen kom tilbake til makten. Ofrene ble gjerne grusomt torturert før henrettelsen..." Blant disse tusener som døde for sin tros skyld i Korea, har Kirken valgt ut 103, 93 koreanere og 10 utenlandske misjonærer. Pave Johannes Paulus kanoniserte disse martyrene i 1984 da han for første gang besøkte Korea i forbindelse med

200-årsfesten for kristendommens innføring i landet. Han feiret kanoniseringsmessen i Seoul-katedralen, hvor relikviene til mange av dem ligger, og i messen siterte han et gammelt ord fra Oldkirken (av Tertullian): "Martyrenes blod er Kirkens såkorn".

Vi leser (i katolsk.no) litt mer om disse martyrere: "Andreas Kim Taegon (1821-46) har fått æren av å være navngitt i kalenderen. I forfølgelsen i 1839 ble Kims far Ignatius Kim Che-jun halshogd. Andreas ble presteviet i 1845 som den første koreaneren.

Martyrene var biskoper og prester blant de koreanske martyrer som kjempet tappt for Kristus, men de fleste av dem var legfolk, kvinner og menn, gifte og ugifte, gammel og ung, fattige og rike, bønder og adelsmenn. De var ofte knyttet til hver andre med familiebånd i tillegg til troens bånd; mødre og deres barn, hustruer og deres menn. I alder spenner de av dem som er blitt helligkåret fra den 13-årige Peter Yu Tae-ch'ol til den 72-årige Markus Chong Ui-bae. Det var tre franske biskoper blant dem, og syv franske misjonsprester."

I tillegg til disse martyrene fra Korea, har også flere andre store nasjonale grupper av martyrer blitt helligkåret i løpet av 1900-tallet, og deres minnedager gjort obligatorisk for hele verden. Det gjelder bl.a. martyrene fra Vietnam, Japan og Uganda. Jeg skal her si noe ganske kort om disse tre gruppene:

24. november feires de vietnamesiske martyrene, Den hellige Andreas Dung-Lac og hans 116 ledsagere Disse 117 martyrene døde mellom 1745 og 1862 under kristenforfølgelser som egentlig varte fra 1625 til 1886 og kostet 130.000 livet. De 117 vietnamesiske martyrene ble saligkåret i fire grupper, den første 27. mai 1900 av pave Leo XIII (64 martyrer, blant dem Andreas Dung-Lac), den andre (alle dominikanere) 20. mai 1906 og den tredje 2. mai 1909, begge av den hellige pave Pius X (til sammen 28), og den fjerde 29. april 1951 av pave Pius XII (25 martyrer, inkludert to spanske biskoper). De ble alle sammen helligkåret i Roma søndag den 19. juni 1988, og kom da med på den universelle kalenderen.

BARNESIDENE

Jeg er trygg hos deg

Har du noen gang vært redd for noe? Eller litt nervøs bare? Da er det godt med en hånd å holde i, en vi kan føle oss trygg med. Ofte er det mamma eller pappa, bror eller søster, eller kanskje en venn. Men vi har også alle sammen en Far i himmelen som vi kan føle oss trygge med. Her er en sang og en bønn som kan hjelpe oss med å huske på det.

Du finner melodien til sangen f.eks. i Adoremus eller andre kristne barnesangbøker. Du kan også finne den på nettet ved å søke på tittelen.

**Jeg er trygg hos deg
Jeg er trygg hos deg
Jeg får be til deg
Jeg får lovsynge ditt navn
Du har tid for meg
Når jeg søker deg
Min Herre, min Gud.
(x 2)**

Ser du hva Jesus gjør på bildet?
Fargelegg bildet og spør en voksen om å fortelle deg om hva Jesus gjør!

Bønn

Kjære Gud, ta hånden min
Slipp den aldri ut av din.
Led meg på din vei i dag,
Gjør meg trygg og god og glad.
Amen

Lag din egen bønn her:

Katekeseåret som var...

Kateketer som kommer, kateketer som går...

Angelika Wimmer

Det nye katekeseåret har nettopp begynt (se egen artikkel) -men jeg vil bruke anledningen til å se litt tilbake på det året som var.

250 barn fra 1.-7. kasse og i alt 150 konfirmanter – det er veldig mange barn og ungdom som har møtt opp til undervisning én lørdag i måneden det siste skoleåret!

Vi avsluttet det forrige katekeseåret med en stor fest i St. Hallvard – med messe, aktiviteter, pølser og is.

En stor takk til alle barn som kom til katekesen, til foreldrene som la til rette for det og spesielt til dere som hjalp til med de mange praktiske tingene på undervisningsdagen. Først og fremst vil jeg på menighetens vegne takke alle kateketer og assistenter for deres engasjerte innsats i denne viktige tjenesten. Flere

av dere skal av ulike årsaker dessverre ikke fortsette som kateketer og jeg ønsker dere lykke til videre og håper at vi sees igjen før eller senere.

Så takk til dere som har sluttet eller er i permisjon:

Christine Ottersen, Maria Sammut, Ingrid Paluska, Kristin Feragen Billaud, Herman Nikolai Reimers Massen, Sara Brødsjø, Toan Nguyen og Marie Frøen.

Og selvfølgelig til dere som kommer til å fortsette:

Jardar Maatje, Audun Drivenes, Lars Baumbusch, sr. Aleksandra Michalsen, Anni Ligner, Marta Bivand, Margareth Santos de Sousa, Valerie Håkonsen.

Noen nye kateketer har meldt seg til frivillig tjeneste og jeg gleder meg til å samarbeide med dere!

Fremdeles har vi ikke nok

voksne som tar ansvar for undervisningen. For å kunne opprettholde tilbuet om katekese for alle klassetrinn i like stor grad som før, trenger vi derfor flere frivillige som kan bidra i katekesen. Ta kontakt om du kan tenke deg å gjøre en innsats her. Som regel deler 2 voksne ansvaret

for en klasse. Vi kan tilby veiledning, undervisningsmateriale, kurs etter behov, retrett (ved Det Kateketiske Senter) og ikke minst et hyggelig miljø. Personlig har det forrige året vært mitt første år i St. Hallvard menighet og det har vært et godt år. Det er

spennende å jobbe i en så stor menighet og jeg trives spesielt godt med blandingen av administrativt arbeid og kontakten med kateketene, foreldre og barn. Takk for de mange gode møtene med dere!

Velkommen til katekese!

St Hallvard menighet har undervisning/katekese for alle barn fra 1. til 10. klasse. Vi sender ut invitasjon til undervisningen til alle barn/ungdommer i 1., 2., 3. og 8. klasse, og mer informasjon til alle som deltar i undervisningen. Ta kontakt med menighetskontoret hvis dere ikke har fått informasjon. For 1. klasse er undervisningen ganske enkel, og finner sted etter familiemessen første søndag hver måned. I 2. og 3. klasse forbereder

barna seg til sin første hellige kommunion, som vanligvis er i slutten av 3. klasse. I 4., 5., 6. og 7. klasse tar undervisningen opp flere viktige temaer, men det er ikke noe spesielt man skal forberede seg til disse årene. I 8. og 9. klasse forbereder man seg så til konfirmasjonen (fermingen) i slutten av 9. klasse. Dette er en viktig begivenhet, og vi har svært mange ungdommer som deltar. (I år det det siste gang vi har en konfirmantgruppe også for 10. klasse.)

Undervisningen foregår om lørdagene fra kl 10 til 14 for de fleste klassene - bare første klasse møtes om søndagene. Flere klasser møtes i klasserom på Tøyen skole (like ved kirken), mens noen klasser er i et rom i St Hallvard kirke. Alle deltar også i en messe i kirken i løpet av lørdagen, konfirmantene kl 11 og barna kl 13.

På neste side ser man alle katekesedagen for skoleåret 2012-13.

GRUNNKURS I KATOLSK TRO

St. Hallvard menighet: Katekese for alle klasser 2012-13

Helgarrangementene finner sted på Mariaholt.

SEPTEMBER 2012

- Sø 2. sept - Samling for 1. kl
- Lø 8. sept - Katekese for 2.-8. kl
- Lø 22. sept - Katekese for 9. og 10. kl

OKTOBER

- Sø 7. okt - Samling for 1. kl
- Lø 13. okt - Katekese for 2.-8. kl
- Lø 20. okt - Katekese for 9. og 10. kl

NOVEMBER

- Sø 4. nov - Samling for 1. kl
- Lø 10. nov - Katekese for 2.-8. kl
- 16.-18. nov - Konfirmanthelg for 9. kl
- 23.-25. nov - Konfirmanthelg for 10. kl
- 30.nov- 2.des - Adventshelg for 4.-7. kl

DESEMBER

- Sø 2. des - Samling for 1. kl
- Lø 8. des - Katekese for 2.-8. kl
- Lø 15. des - Katekese for 9. og 10. kl

JANUAR 2013

- Sø 6. jan - Julefest for barn
- Lø 12. jan - Katekese for 2.-8. kl
- Lø 19. jan - Katekese for 9. og 10. kl
- Ti 29. jan - Sosial samling for konfirmantene

FEBRUAR

- Lø 2. feb - Katekese for 2.-8. kl
- Sø 3. feb - Samling for 1. kl
- Lø 9. feb - Katekese for 9. og 10. kl

MARS

- Sø 3. mars - Samling for 1. kl
- Lø 9. mars - Katekese for 2.-7. kl
- 15.-17. mars - Konfirmanthelg for 8. kl
- Lø 16. mars - Katekese for 9. og 10. kl

APRIL

- Sø 7. april - Samling for 1. kl
- Lø 13. april - Katekese for 2., 5., 6., 7. og 8. kl
- Lø 20. april - Katekese for 9. og 10. kl
- 27. - 28. april - Katekeshelg for 3. og 4. kl

MAI

- Lø 4. mai - Katekese for 2.-8. kl
- Sø 5. mai - Samling for 1. kl
- Lø 11. mai - Førstekommunion (11 og 13)
- Lø 18. mai - Generalprøve for 10.kl
- Ma 20. mai (2. pinsdag) - Ferming 10. kl
- Lø 25. mai - Undervisning for 9. kl

JUNI

- Sø 2. juni - Samling for 1. kl
- Lø 8. juni - Katekeseavslutning for 1.-7. kl

St Hallvard menighet arrangerer hvert år et grunnkurs i katolsk tro, som er et tilbud til alle (katolikker og ikke-katolikker) som ønsker å fordype seg i sin tro og som er interessert i å få vite mer om den katolske kirkes tro og liv. For dem som tar sikte på å konvertere til den katolske kirke, er kurset et grunnleggende ledd i forberedelsen. Kurset tar sikte på å gi informasjon om de vesentlige sider ved den katolske tro og lære.

Kurset holdes i St. Hallvard kirkes lokaler, Enerhauggt. 4, på mandager fra kl. 18.30 til ca. kl. 20.15, første gang mandag 3. september

- deretter (ca.) annen hver mandag. (Kom gjerne også i messen i kapellet kl 18.00.) Som kursbok brukes Kompendiet til Den katolske kirkes katekisme, som kan kjøpes for kr 200 på kurset, og man ikke har den fra før. Kurset er ellers gratis, om det er ikke noe problem om man begynner litt etter første kursdag. Kursholder er pastor Oddvar Moi.

There is also an Information course about the Catholic Faith in English, on alternative Mondays, starting Monday 10 September at 6:30 PM. This course is open to Catholics and non-Catholics who want a deeper understanding of Catholic Faith and Life. It is an important part of the process for those who want to convert to the Catholic Church. The course intends to cover all the important elements of Catholic Faith and Life, and we use the Compendium to the Catechism of the Catholic Church to prepare for the classes.

understanding of Catholic Faith and Life. It is an important part of the process for those who want to convert to the Catholic Church. The course intends to cover all the important elements of Catholic Faith and Life, and we use the Compendium to the Catechism of the Catholic Church to prepare for the classes.

Åpent hus i St. Hallvard kirke.

To torsdager i måneden er det "Åpent hus" i menighetsalen like etter kveldsmessen. Alle er hjertelig velkommen. Vi spiser et lett måltid sammen, hygger oss, blir kjent med flere i menigheten, får nye venner, drøfter gjerne idéer til St. Hallvards kirkes beste.

Dersom torsdagene faller på eller nær en helgendag, forbereder vi oss på å snakke om den aktuelle helgen. Det er hyggelig hvis deltagerne

kommer med forslag til samtaleemne for disse torsdagene. F. eks en nasjonal helgen fra sitt hjemland og hvordan dagen feires der.

Vi starter høstens møter etter ferien torsdag den 6. september kl. 18.30. Vi har valgt Sta. Clara som kveldens samtaleemne selv om hennes dag riktignok feires i august.

De øvrige Åpent hus dager er 20. september, (vi har ikke valgt emne for denne dagen,

så kom gjerne med forslag), 4. oktober - St. Frans-dag, 18. oktober – evangelisten Lukas, 1. november – Alle helgendsdag, 15. november – ikke valgt emne og 6. desember som er St. Nikolas - dag.

Vi ønsker alle nye og gamle åpent-hus-besökere hjertelig velkommen.

Hilsen Caritasgruppen v/
Vera Olsnes. T. 900 88 246

Ekteskapskurs i St. Hallvard menighet

GÅR DU MED GIFTEPLANER I 2012/2013?

Alle som har tenkt å gifte seg katolsk må gjennom et forberedende kurs.

Det er viktig at alle som ønsker å gifte seg melder fra så tidlig som mulig til menighetskontoret og prestene, senest fire måneder før vielsen finner sted, enten dere skal gifte dere i Norge eller i utlandet.

Våre ekteskapsforberedende kurs i St. Hallvard menighet går fortløpende gjennom året. Kurset går over fem kvelder fra kl. 18.30 – 20.00 (Det er kveldsmesse i kirken kl. 18.00 som dere er invitert til å delta i).

Alle par må sørge for å ta med seg dåpsattest

(for katolikker kan den ikke være eldre enn 6 måneder regnet fra ekteskapsinngåelsesdatoen) og sivilstandsbebekfelse for begge parter (kontakt Skatteetaten tlf 80 08 00 00).

Kurset koster kr. 1000,- pr. par - som dekker alt kursmateriale. Beløpet kan betales med bankkort (vi har kortterminal) eller kontant første kurskveld eller overføres via nettbank til menighetens konto: 3000 22 49134 (husk å skrive "Ekteskapskurs" og ditt navn i "gjelder" feltet).

Påmelding til p. Janusz Fura (janusz.fura@katolsk.no) – eller menighetskontoret Oslo-St. Hallvard@katolsk.no (tlf. 23303200) før første kurskveld.

EKTESKAPSKURS HØSTEN 2012:

Kurs 3/2012 – avholdes følgende kvelder
i den store menighetssalen i
1. etasje
Onsdag 12. september
Onsdag 26. september
Onsdag 10. oktober
Onsdag 24. oktober
Onsdag 7. november

KURS PRZEDMALZENSKI JESIENIA 2012

Kurs przedmalzenski w jezyku polskim rozpocznie sie w czwartek 13 wrzesnia o godz. 18.30. Zakonczenie kursu w czwartek 08 listopada adoracja Najswietszego Sakramentu o godz. 17 i Msza sw. o godz. 18.00.

MARRIAGE PREPARATION COURSE IN ENGLISH AUTUMN 2012:

Monday 9th October
Monday 23rd October
Monday 6th November
Monday 20th November
Monday 4th December

Marriage preparation in St. Hallvard parish

The course is obligatory for everyone who want to enter a sacramental marriage. St. Hallvard parish also runs marriage preparation courses in Norwegian. Please sign up for the course in advance, sending an e-mail to: janusz.fura@katolsk.no/Oslo-St.Hallvard@katolsk.no

Place: St. Hallvard church parish hall Time: 18.30 – 20.00 Price: NOK 1.000,- (to be paid either in advance to the parish account number: 3000 22 49134, marked with your name and "Marriage preparation" or bank card or cash at the first day) Teacher: Edwin Sammut.

Våre retrett tilbud på **St. Joseph retttsenter**, Grefsen i 2012:

Retrett fra torsdag 13. sept til søndag 16. sept. Veiledere P. Rory og Sr. Marit

Retrett fra torsdag 27. sept til søndag 30. sept. Veiledere P. Erik og Sr. Marit

Retrett fra torsdag 11. okt til søndag 14. okt. Veiledere P. Rory og Sr. Marit

Retrett fra torsdag 25. okt til søndag 28. okt. Veiledere P. Erik og Sr. Marit

Retrett fra torsdag 8. nov til søndag 11. nov. Veiledere P. Rory og Sr. Marit

Advents-retrett fra torsdag 6. des til søndag 9. des. Veiledere P. Erik og Sr. Marit

Advents-retrett fra torsdag 13. des til søndag 16. des. Veiledere P. Rory og Sr. Marit

Retrettene tilbringer vi i stillhet og bønn. Våre tidebønner og den hl. Messe er en del av dagsrytmen. Retrettene starter med aftens kl. 18.00 og avslutter med middagen kl 12.45. Personlig veiledning er en del av retteten. Prisen på helgeretretten fra torsdag til søndag (tre døgn) er kr 1800,-

PÅMELDING:

Påmelding kan skje pr. e-post retrett@stjoseph.no eller ved å henvende seg skriftlig til senteret: St. Joseph Retrettcenter, Brannvaktveien 5, 0489 Oslo eller per telefon: 23 40 09 22 (Sr. Marit) eller 23 40 09 34 (Sr. Christa). Plass på retteten er sikret når påmelding er bekreftet og depositum betalt. Depositum på kr. 400,- er en del av prisen og returneres ikke.

Postbankkonto: 0530 17 80402 Bankgirokonto: 1607 18 23990

VEIBESKRIVELSE TIL RETTETTSENTRET:

Med trikk nr. 11 – retning Kjelsås, stoppested: Gladsvei. Derfra ca. 40 m tilbake, inngang St. Josephsøstrenes Hjem. Rettetsentret finner du i den gule låvebygningen.
Med bil: Kjør Ring 3. Ved Storo oppover Grefsenveien. Etter trafikklys ved fotgjengerovergang finner du Brannvaktveien på høyre side. Inngang til rettetsentret fra Brannvaktveien finner du på baksiden av låven (stor gul bygning).

Informasjon om retrettene og rettetsenteret, se:
WWW.STJOSEPH.NO

KATOLSKE MESSER PÅ NESODDEN: **SKOKLEFALL KAPELL**

Som tidligere år vil prester fra St Hallvard menighet feirer katolsk messe i Skoklefall kapell på Nesodden hver 1. og 3. søndag i måneden kl 13.30, og første messe etter sommerferien er søndag 2. september.

Av og til kan man også ha bruk fra spesielle tjenester fra kirken, som barnedåp, barnas

forberedelse til førstekommunion eller konfirmasjon, eller man ønsker å skrifte. Det kan vi også hjelpe dere med når vi er på våre faste besøk på Nesodden - eller vi kan komme ut en tur ekstra. Ta kontakt med menighetskontoret ang. slike ting.

Datoene for messene skoleåret 2012-13 - kl 13.30 er:

2. september	24. desember kl 23.15 (julenatt)	17. mars
16. september		7. april
7. oktober		21. april
21. oktober	(Ingen messe 6. januar)	5. mai
4. november	20. januar	19. mai
18. november	3. februar	2. juni
2. desember	17. februar	16. juni
16. desember	3. mars	(Ingen messer i juli måned)

MESSER I GRORUDDALEN HVER LØRDAG OG SØNDAG:

BREDTVET KIRKE

I vår begynte St Hallvard menighet med faste messer i Bredtvet kirke, siden det bor over 8.000 katolikker til sammen i bydelene Alna, Bjerke, Grorud og Stovner. Etter sommerferien starter nå opp igjen første søndag i september, 2. september. Det blir messe

på norsk hver søndag morgen kl 09.00, og lørdag kveld kl 18.00 vil det være messer på tamil, polsk, vietnamesisk eller fransk. Hjertelig velkommen til disse messene! Se våre nettsider (<http://sthallvard.katolsk.no>) for mer informasjon, eller menighetskontoret.

STED: Mariagården – Akersvn. 16, Oslo

Påmelding: akademi@katolsk.no

Pris: Retrett kr 100,- Seminar kr 50,-

Informasjon:

Magister i religionshistorie og leder av Katolsk Akademi:

May-Lisbeth Myrhaug

Mobil: 951 33 480

Lørdag 22. september kl. 11.00–15.00

(Sted: Mariagården)

**Den hellige Augustin.
Kirkefader, teolog og ordensgrunnlegger.**

Innleder: Professor i idéhistorie og forfatter Trond Berg Eriksen, Universitetet i Oslo

I 2000 kom Berg Eriksen ut med boken «Augustin – det urolige hjertet» på Universitetsforlaget.

Lørdag 27. oktober kl. 11.00–15.00

(Sted: Mariagården)

Olav den Hellige, Norges evige konge.

Hvordan kan Olavsraven – den hellige Olavs åndelige testamente – være en utfordring og støtte for troen i dag?

Innleder: Magister i idéhistorie og forfatter Lars Roar Langslet

I forbindelse med at pave Benedikt XVI har utsportet Troens år som åpnes 11. oktober 2012, vil Katolsk Akademi utfordre vår Olavsravn som kilde for fordypning av troen.

I 2011 gav Lars Roar Langslet og Knut Ødegård ut boken «Olav den Hellige. Spor etter helgenkongen» på Press forlag.

Lørdag 9. februar kl. 11.00–15.00

(Sted: Mariagården)

Kunstforedrag

Innleder: Professor i kunsthistorie Gunnar Danbolt, Universitetet i Bergen

Fredag 23. november kl. 16.00

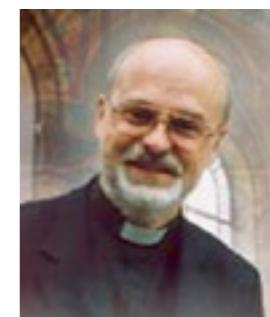
(Sted: Mariagården)

Retrett

Att leva i tilbedjan

Rettelleder: biskop Anders Arborelius OCD av Stockholm

Retretten begynner med den hellige messe kl. 16.00 i St. Joseph kirke. Derefter forsetter programmet i Mariagården.

Innledninger, sang – aftensmåltid i stillhet.

Lørdag 24. november kl. 11.00–15.00

(Sted: Mariagården)

Nyhet!

Katolsk Akademi vil sette i gang en serie med forelesninger til minne om den salige pave Johannes Paul II og på denne måten ære hans minne og store åndelige betydning.

Den salige pave Johannes Paul IIs minneforelesning:

Karmels Spiritualitet och den salige Johannes Paulus II

Foredragsholder: biskop Anders Arborelius OCD, formann i Den Nordiske Bispekonferanse.

KONTAKT OVER ALLE GRENSER

Av Berit Müller

Pater Sigurd hadde bestilt fint vær til Kontaktklubbens tur til Porsgrunn og Larvik den 23. mai, og han har tydeligvis gode forbindelser til både værguder og andre guder, for været var upåklagelig! Naturen viste seg fra sin beste side da bussen kjørte gjennom et vårlig Østland. Det viste seg at sognepresten har gode anlegg som guide, for underveis fikk vi grundig innføring i katolsk virksomhet på forskjellige steder.

Vi dro først gjennom Asker, og da fikk vi høre om Asker og Bærum katolske menighet, om kirkebygg og sogneprestar i fortid og nåtid. (Ikke overraskende, kanskje, siden pateren selv har trådt sine barnesko i akkurat denne menigheten.) Men så kom vi til Drammen, og da fikk vi vite masse om St. Laurentius kirke og menighet. Tidligere hadde Drammen en liten trekirke, av den typen som biskop Fallize gjerne ville ha for å vise Kirkens forbindelse til katolsk middelalder og stavkirkene. Den moderne kirken er bygget i 90-årene og egner seg nok bedre for en stadig voksende menighet. Det er liten avstand mellom menighetene på denne siden av Oslofjorden. Tønsberg, som var neste menighet på veien, har en

moderne kirke og en meget aktiv menighet. Tett ved passerer vi Sandefjord, som er en ganske nyopprettet menighet med en kirke overtatt fra metodistene.

Så kom vi til turens hovedmål, Porsgrunn, og Vor Frue kirke, og ble vennlig mottatt av sognepresten, Reidar Voith, og medlemmer av menigheten. Her hadde vi messe med begge prestene. Vor Frue kirke er den eneste gjenværende av de gamle katolske trekirkene. Den er den største av dem, og p. Reidar fortalte at den er bygget i riktig stavkirkestil, med mange elementer fra de gamle stavkirkene. Kirken er virkelig et unikum i norsk katolsk arkitektur, og vi får håpe at den får lov til å bli stående. St. Elisabethforeningen hadde laget et overdådig måltid til oss med smørbrød, kaker og kaffe. P. Sigurd overrakte bok om St. Hallvard til sognepresten, og damene i Elisabethforeningen og ildsjelene i Kontaktklubben

ble enige om at et gjenbesøk i St. Hallvard ville være meget passende. Så gikk turen til Larvik og den nye kirken der. Det ble et hyggelig gjensyn med p. Phu, som de fleste av oss kjenner godt fra hans tid i St. Hallvard. Vi besøkte kirken, men omvisningen måtte p. Phu ta utendørs, fordi akustikken i kirken er svært vanskelig med mye ekko. Kirken er lys og vennlig, med et tak som kan minne om taket i St. Hallvard, selv om det ikke runder seg nedover. Det ble også tid til et lite besøk hos Klarissene i klosteret ved siden av kirken, og mange kjøpte både syltetøy og annet av søstrenes egenproduserte ting før vi måtte sette oss i bussen for å komme oss hjemover. Den siste delen av hjemturen ble veldig lang, for trafikken var svært tett. Men hjem kom vi da til slutt, og vi takker alle sammen p. Sigurd for initiativet og flott gjennomføring av en veldig hyggelig tur.

BARNEBØKER FRA ST. OLAV FORLAG

Doman, Reginar:
En engel i vannet

ISBN: 978-82-7024-223-1

Et liten bunn vokser i mens en eng, etterlatt vannet og snakker med sin venner om. En nikkende historie om livets lengsel og glede.

Doyle, Christopher:
Barnas egen bok om helgener

ISBN: 978-82-7024-217-7

Presentasjon av et utrolig helgenet, vakkert illustrert. Samma inspirasjon til å følge dennes eksemplar.

Wang, Meg:
365 Historier fra bibelen

ISBN: 978-82-7024-218-4

Denne boka illustrerte barnesatsboken, med en litt historie for hver av årets 365 dager, regnet seg for barna fra fødselsdømmen og oppover. BLA INNOMME på www.stolavforlag.no

WWW.STOLAVFORLAG.NO

ST. OLAV FORLAG

små bøker til
stor
inspirasjon

Steinssen, Wilfrid:
DEN KJEMPENDE TROEN

Piltz, Anders:
Å LESE BIBELEN – en liten veileddning

Hallvard, Peter:
BØNNEN – en liten veileddning

WWW.STOLAVFORLAG.NO

Haakon Arnesen AS
Ole Deviks vei 30, 0666 Oslo
Telefon: 23 19 40 60
post@haakon-arnesen.no

Dette bladet er trykket av HA Grafisk
– totalleverandør av grafiske tjenester siden 1914.

HA Grafisk er godkjent som svanemerket bedrift. Det innebærer at hele produksjonen følger strenge miljøkrav fra råvarer til ferdig trykksak.
HA Grafisk oppfyller miljømerkningskrav til valg av papirråvare, kjemikalier, løsningsmidler og fargestoffer, og kan dokumentere redusert avfallsproduksjon og utslipp.

Høybråten Tannlegekontor

Vi ønsker all nye og gamle kunder
Velkommen til lyse og trivelige lokaler
Ring oss for time, eller besøk oss
Gode parkeringsmuligheter

Høybråtenveien 76
Telefon 22 21 70 70

Tannlegene
Lilly Mai Tran og
Duy Nguyen

Enerhaug-nytt

DØPTE

14.04.12 Borbála Klövér (Budapest)
20.04.12 Isobel Margareth Esmena Pecho (St. Olav kirke, Oslo –nøddåp Rikshospitalet)
27.04.12 James Gabriel Vergara Martinez (St. Joseph kirke, Oslo)
28.04.12 Joyce Gabrielle San Diego Manipis (St. Olav kirke, Oslo)
28.04.12 Hanne Stefanie Saribay Castillo (St. Olav kirke, Oslo)
29.04.12 Philip Lomas Skaug (St. Joseph kirke, Oslo)
05.05.12 Jacob Milinkovic (St. Hallvard kirke, Oslo)
05.05.12 Nirulin Ida Woolsley (St. Hallvard kirke, Oslo)
05.05.12 Rav Angelo Aragones King (St. Olav kirke, Oslo)
05.05.12 Anabella Marie Paulsen (St. Olav kirke, Oslo)
05.05.12 Caroline Simon Riksaasen (St. Olav kirke, Oslo)
05.05.12 Alexandra Rein Mortilla Villareal (St. O)
18.05.12 Johannes Christopher Sammut (St. Hallvard kirke, Oslo)
18.05.12 Gheir Christian Tumamao (St. Olav kirke, Oslo)
19.05.12 Neo Andreas Moe (St. Joseph kirke, Oslo)
19.05.12 Jakob Kovalevic (St. Joseph kirke, Oslo)
19.05.12 Luka Kovalevic (St. Joseph kirke, Oslo)
20.05.12 Gabriel Viet-Phi Pham Almazan (St. Olav kirke, Oslo)
20.05.12 Isabella Lephan (St. Olav kirke, Oslo)
26.05.12 Nicolai Avellana Vevik (St. Hallvard kirke, Oslo)
26.05.12 Lena Olivia Usarewicz (St. Hallvard kirke, Oslo)
26.05.12 Lionel Crisologo Varela (St. Hallvard kirke, Oslo)
02.06.12 Ella Angelina Tagandos Øye (St. Olav kirke, Oslo)
02.06.12 Joshua Tonypinto (St. Joseph kirke, Oslo)
02.06.12 Bianca Gabrielle Galiza Dacuyuy (St. Olav kirke, Oslo)
02.06.12 Sebastian Nowakowski (St. Olav kirke, Oslo)
02.06.12 Than Van Le (St. Magnus kirke, Lillestrøm)
02.06.12 Maja Kowalewska (St. Magnus kirke, Lillestrøm)
09.06.12 Isabella Rindal (St. Joseph kirke, Oslo)
09.06.12 Mrwet Medhane Hassan (St. Hallvard kirke, Oslo)
10.06.12 Jerome- Alejandro Stephens (St. Hallvard kirke, Oslo)
22.06.12 Jesia Kaithampillai (St. Hallvard kirke, Oslo)
24.06.12 Julia Czapska (St. Hallvard kirke, Oslo)
30.06.12 Mikael Francis Barttto (St. Hallvard kirke, Oslo)
30.06.12 Dimma Bahlbi Kufu (St. Hallvard kirke, Oslo)
05.07.12 Amelia Celin Pathinathar (St. Hallvard kirke, Oslo)
07.07.12 Zofia Maria Hader (St. Hallvard kirke, Oslo)
07.07.12 Karl Henrik Campanilla Arcaya (St. Hallvard kirke, Oslo)
07.07.12 Kidane Kendelltekne (St. Hallvard kirke, Oslo)
08.07.12 Yonas Salihom Tsegai (St. Hallvard kirke, Oslo)
14.07.12 Gilian Marf Talingting Capoy (St. Hallvard kirke, Oslo)
14.07.12 Valdez Muofor Mbenka (St. Hallvard kirke, Oslo)
15.07.12 Jaira Briana Bartolo (St. Hallvard kirke, Oslo)
21.07.12 Zoey Aaliyah Lascano Balagtas (St. Hallvard kirke, Oslo)

FØRSTEKOMMUNION I ST. OLAV KIRKE 19.05.12

Annushan Antonyraj	Saron Solomon Semere	Sham Teklegerghis
Julianna Cabutotan	Emma Spook-Fintl	Juel Habtom Yacob
Chiloe Enriquez	Paula Isabel Velasco	Aloysius Aldave Solas
Kristina Garcia	Adam Philip Walton	kenneth Alexander
John Virgo Gonzales	Patrick Andreas Sheehan	Jillian Magsino Ofrin
Oliwia Kusiak	Brian Andrew Tamayo	Hilja Lyydia Stering
Vincent Makosir	Amanda Elias Yonas	Aaron Kiremba Øpstgård
Cassandra Cabutotan	Emanuel Danielsen	Rania Ocampo Jamil
Coleen Castillo Estupin	Isabella Vergara Concepcion	Isaac Kiremba Ochieng
Egilsten Pius Amarasekara	Jieli Nones Macapobre	

FØRSTEKOMMUNION I ST. HALLVARD KIRKE 10. 06.12

(se de øvrige førstekommunionsbarn i Hallvardsvaka nr. 2)

Kristian Borinaga Myrholt	Saron Fikre Ukbaab	Kebron Fikre Ukbaab
Julia Wilhelmine Klüwer	Meron Fikre Ukbaab	Gabriela Solomon

KONFIRMASJON I GRØNLAND KIRKE, St. Hallvard menighet, 28. MAI 2012

Konfirmasjonsmesse kl 10.30:

Ah-Pew, Marie Anja	Charles, Jeffrey Benjamin	Fagaragan, Michelle Ivy
Alexander, Jenifer	Dembe, Robert	Bragado
Amalathas, Johnarthan	Dietrichson, Gard Olav	Garcia, Jay Victor Jocson
Sutharshan	Drabarek, Angelika	Go, Arvin Henrik Pagulayan
Anandan, Julian	Dreyfus, Gabriel	Gunasingham, Marini Vinoja
Anekhe, Ileyemmi	Drzewiecki, Aleksander Mark	Haile, Edom Berhane
Anthony, Laurence Alfred	Duong, Gabriel	Huynh, Duy Anh
Bellefine, Ruben Leonide	Echem, Nnaemeka	Nielsen, Georg
Brandsth, Amol Raen	Eriksen, Karolina	
Celso Iskric, Beatrice	Feragen, Miriam	

Konfirmasjonsmesse kl 13.00:

Hoang, Kiet Tuan	Melles Woldmariam, Biniam	Rønaas, Kevin
Hoftaniska, Emilio Samano	Gerigo	Hagie, Midyana Teferi
Johannessen, Caroline	Millanao, Magnus Armando	Theosophe, Pribynson
Konopski, Patrick	Myhrvold, Jan Aleksander	Frederique
Le, Vy	Najar, Yobe	Tran, Dung
Loba, Maja Maria	Nguyen, Duc Huy	Vatnar, Rebecca Charlott
Manuel, Leemuel Julianne	Nguyen, Vy Thi My	Kolenic
Manuel, Leonard Julianne	(Maddeleine)	Wijayaseelan, Winushan
Mawa, Moses	Patrono, Richard Pedersen	Wos, Maria

KONFIRMANTER – ST. OLAV DOMKIRKE 2012

Konfirmante som bor i St. Hallvard menighet, men mottok fermingens sakrament i St. Olav domkirke.

26. MAI

Jana Crissandra Cabusao	Yoni Teklegerghis	Leanisys Gomes
Lisa Kari Mostad	Rainer Pando	Kelly da Silva Barbosa
WintaTesfamariam	Gina Dalflyen	Sesen Kebreab
Nam Thien Vo	Nicole Reyes Meyer	Terryson Aniklet
Sem Gebregziabher Petros	Nicolas Pena	Ann Cindy Pillay
Michelina Berhanu Kifle	Sara Rødsandhaug	Alexander Tenorio
Rita Habtezghi Tekle	Jan Aleksander Fijalkowski	Jenny Phuong Thao Le
Kristoffer Edward Huertas	Laurence Alfred Anthony	Ashnita Rajeswaran
Julie Makosir	Mary Florens Bacolod	Matilde Marie Riveros Jensen
Isaac de Rosario Munoz	Dwight Castillo	Stian Thomas
Hanna Petros	Sebastian Jaime Sylva	Carl Sebastian Eielsen
Josh Kevin Ramirez	Ellom Koesah	Jakub Jaskiewicz
Denise Seng Rasay	Hallvard Svorstøl Mørstad	Marta Kaczmarek
Edom-Mely Tesfamariam	Runar Strand	

28. MAI

Amanda Prata Pedersen	Mateusz Pawel Demianiuk	Angella Marin
Tuan Anh Tony Vo	Joshua Ablian saputil	Joanna Isabel Valderrabano
Francisca Vivian da Silva	Darius Beikogli	Cuevas
Eriksen	Gaberiel Christian Lasanta	Lydia Wilson (konfirmert i
Lorenzo Brindisi Sacdalan	Cil Ebesen	Storbritannia 26. mai)
Reyes	Victoria Andersson	
Oda Marie Verpe	Ruzh Rafallo Baleros	

DÅP, FØRSTEKOMMUNION OG KONFIRMASJON, ST. HALLVARD

25.05.12	Johnny Bui (voksenåp)	02.06.12	Erlend Ville Fredheim (dåp og førstekommunion)
02.06.12	Albert Skar (voksenåp)	02.06.12	Even Trygve Fredheim (dåp og førstekommunion)
02.06.12	Shirley Sotiri (voksenåp)	02.06.12	Eva Meng Yue Fredheim (dåp)
02.06.12	Helle Kristin Cheung (voksenåp)	02.06.12	

OPPTAGELSE I KIRKENS FULLE FELLESSKAP

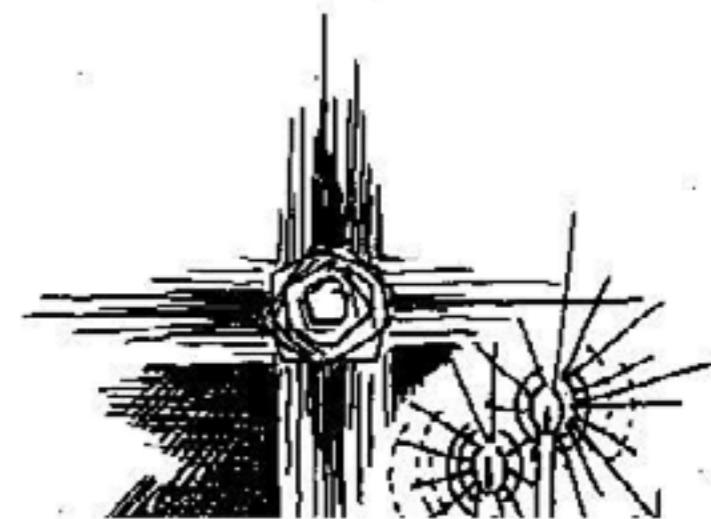
18.05.12	Ida Johanne Simonsen	Bekkevar
18.05.12	Gro Ragnhild Agerup Skailand	
18.05.12	Frode Grenmar	

EKTEVIET:

12.05.12	Niedja Cabral de Lima og Stephano Rudolf Smit (St. Olav kirke, Oslo)
26.05.12	Debra Vy Mai og Jørgen Indset (St. Ansgar kirke, Kristiansand)
09.06.12	Sherryll Ignacio Agustin og Stian Nygaard (St. Olav kirke, Oslo)
09.06.12	Nancy F.A. Jara Herrera og Sven Patrik Brändström (St. Olav kirke, Oslo)
16.06.12	Sang Thu Thi Tung og Jon Fredrik Teasvoll (St. Hallvard kirke, Oslo)
16.06.12	Celina Trzcinska og Martin Blom (St. Hallvard kirke, Oslo)
28.07.12	Le Bich Van Tran og Duc Nam Pham (St. Hallvard kirke, Oslo)

DØDE:

29.04.12	Sang Quang Le
05.05.12	Karl Maximilian Biehl
05.05.12	Ariel Khanh Thuy Doan
14.05.12	Bjørn Narve Reitzel Westersø
23.05.12	Erika Margot Hilda Olsen
28.05.12	Mwenya Kombe Larsen
03.06.12	Andrzej Mieczyslav Ludwicki
10.06.12	Evelyn Marie Olafsen
13.06.12	Anna Plocinski Nilsen

Missetider i St Hallvard menighet

St. Hallvard kirke

Søndag:

09:30 fromesse
11:00 høymesse (familiemesse 1./mnd)
13:00 messe på polsk
14:00 messe på vietnamesisk 2. og 4. søndag i måneden
15:00 messe på engelsk,
17:30 messe på tamil.
19.00 messe på polsk

Mandag til fredag:

17:00 sakramentstilbedelse
18:00 messe

Tirsdag:

11:00 hverdagsmesse,

Onsdag:

11:00 hverdagsmesse, kontaktklubb.

Lørdag:

11:00 hverdagsmesse
18:00 første søndagsmesse på norsk
19:00 første søndagsmesse på polsk

Holmlia Kirke

Messe søndager kl 17.00

Nesodden (Skoklefall kirke)

Første og tredje søndag i måneden kl 13.30

Bredtvet kirke

Med forbehold om endring. Våre nettsider er oppdaterte.

Lørdager:

kl. 18:00 - 1. lørdag i måneden (polsk)
kl. 18:00 - 2. lørdag i måneden (vietnamesisk)
kl. 18:00 - 3. lørdag i måneden (tamilsk)
kl. 18:00 - 4. lørdag i måneden (fransk)

Søndager:

Kl. 09:00 - Hver søndag (norsk)

Vi trenger frivillige som kan være tekstlesere (lektorer), forsangere evt. et lite kor, kirkeverter, ministranter, noen som kan gjøre litt rent etter oss, slik at det ser bra ut når Bredtvet menighet feirer sine søndagsgudstjenester. Om du/dere kunne tenke dere å hjelpe til på en eller annen måte, ikke nøl med å kontakte en av prestene eller gjerne menighetskontoret på telefon 233 03 200 eller e-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no Hjertelig velkommen til messer i Groruddalen!

Dominikanerinnene, Lund:

Hverdager: kl 18:00 messe

Lørdag: kl 10:00 messe

Søndag: kl 10:00 høymesse

St. Elisabethsøstrene, Nordstrand:

Hverdager og lørdag messe kl 07:15

Søndag høymesse kl 09:00

Skriftemål: Skriftestolene i kirken er betjent i tiden mellom fromesse og høymesse på søndager, hverdager 17:00-17:45 og lørdager 17:30-18:00. Andre tider etter avtale.

Staben i St. Hallvard menighet

Sogneadministrator:

P. Janusz Fura
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 11
Janusz.Fura@katolsk.no

Menighetssekretær:

Anne Marie Riiser
AnneMa.Riiser@katolsk.no

Vaktmester: Christy Reginold Lawrence

Renholder: Beata Wasyluk

Sakristan: sr. Aleksandra Michalska

Regnskapsfører:

Frode Eidem
Frode.Eidem@katolsk.no

Frivillige på kontoret:

Berit Müller, Eileen Tørnes,
Tone Westersø og Jan Tommy Kjølberg.

Kapellaner:

p. Oddvar Moi
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 05 / 95 88 33 36
Oddvar.Moi@katolsk.no

Barne- og ungdomskonsulent:

Therese Skaar
Mobil: 40436427
Therese.skaar@katolsk.no

Leder av menighetsrådet:

Jan Willem Kopperud
jan.willem.kopperud@broadpark.no

p. Janusz Zakrzewski
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 03 / 48 88 41 93
Janusz.Zakrzewski@katolsk.no

Katekesekoordinator

Angelika Wimmer
Mobil: 48957391
Angelika.wimmer@katolsk.no

St. Hallvardsguttene

Dirigent:
Hans Martin Molvik
hmmolvik@hotmail.com

Sjelesørger for tamiler:

p. Damacius Bharath
Villavarayen OMI
Enerhauggt 4, 0651 Oslo
23 30 32 06 / 40 03 61 60
bharath@katolsk.no

Organist:

Sara Brødsjø
Sara.brodsjo@katolsk.no

B-PostAbonnement

Returadresse:
St. Hallvard kirke
Enerhauggt. 4
0651 Oslo

Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til
avsender med opplysning om den nye adressen.

St Hallvard kirke

Enerhauggt.4, 0651 Oslo

Tlf: 23 30 32 00 Fax: 23 30 32 01

E-post: oslo-st.hallvard@katolsk.no

Kontortid: Man-fre kl 0900-1500

Holmlia mesested: Alle henvendelser til
menighetskontoret.

Nett: <http://sthallvard.katolsk.no> og
<http://www.katolsk.no/organisasjon/okb/Oslo/Hallvard>

Hjelp oss å holde kartoteket i orden. Si fra om du flytter, om vi bruker feil navn, adresse,
om husstanden mottar flere eksemplarer osv. Send oss gjerne en e-post... Takk!